

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

Nr. 17

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

12 JULI 1993

INHOUDSOPGAVE

Blz.

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76,3 en 4)

L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	875
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	876
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	888
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	890
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	893
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	893
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	894

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76,5)

L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	896
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	896
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	900
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	903

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76,5)

L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	904
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	905
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	906
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	906

REGISTER	908
---------------------------	------------

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 90
van 9 juni 1993
van de heer J. DE ROO

Erkenning van het Meetjesland als doelstelling 5b-gebied — Initiatieven

De Vlaamse regering besliste op voorstel van de minister-president welke Vlaamse regio's bij de Europese Commissie worden voorgedragen als doelstellingsgebied. In Vlaanderen kan men twee soorten doelstellingsgebieden onderscheiden : de doelstelling 2-gebieden zijn regio's die te kampen hebben met een grote industriële achteruitgang of verval, de doelstelling 5b-gebieden zijn gesitueerd in de plattelandsontwikkeling.

De Vlaamse regering heeft het Meetjesland voorgedragen voor erkenning als doelstelling 5b-gebied voor de periode 1994-1996.

Mag ik vragen welke maatregelen en inspanningen de Vlaamse regering doet om de erkenning van het Meetjesland als doelstelling 5b-gebied te verwezenlijken ?

Antwoord

De Vlaamse regering heeft inderdaad op 12 mei de Vlaamse regio's geselecteerd die worden voorgedragen voor de Europese Commissie om erkend te worden tot doelstelling 2 of 5b-gebied.

Op basis van een objectieve toetsing van de Europees vooropgestelde erkenningscriteria worden naast het Meetjesland ook de Westhoek en het huidig erkende Hageland voorgedragen.

Momenteel grijpen de eerste voorbereidende gesprekken plaats met de Europese Gemeenschap, waarbij de integrale erkenning bepleit wordt van de drie uitgesproken Vlaamse plattelandsgebieden. Deze onderhandelingen zullen de komende maanden verder intensief gevoerd worden.

Ik verwacht geen beslissing inzake gebiedserkenning en afbakening van de Commissie voor oktober eerstkomende.

Daarna zullen, in overleg met de sociale partners en de politieke verantwoordelijken van de respectievelijke regio's, de operationele programma's uitgeschreven moeten worden, om effectief van start te kunnen gaan op 1 januari 1994.

Vraag nr. 91
van 10 juni 1993
van de heer M. CAPOEN

Werkloosheid kust — Maatregelen

Een recente studie toont aan dat de werkloosheid aan de kust een stuk hoger ligt dan de gemiddelde werkloosheid in West-Vlaanderen en in Vlaanderen. In de elf kustgemeenten (Veurne en uiteraard Brugge inbegrepen), bedroeg de werkloosheidsgraad in 1992 gemiddeld 10,4 percent, in West-Vlaanderen 7,9 percent, in Vlaanderen 9,4 percent, in België 13,4 percent.

Tien van de elf kustgemeenten bevinden zich overigens in de top-20 van de Westvlaamse gemeenten met de hoogste werkloosheid. Blankenberge met 15,3 percent en De Panne met 13,6 percent voeren zelfs die negatieve ranglijst aan. Van de elf kustgemeenten kan enkel Veurne (5,9 percent, 42ste plaats op 64 Westvlaamse gemeenten) een goed resultaat voorleggen.

Deze studie doorprijkt de mythe van het alleen zaligmakende kusttoerisme. Die sector blijkt immers niet in staat de kustbewoners werkzekerheid te bieden. Er wordt vastgesteld dat veel economische activiteiten aan de kust niet ten goede komen aan de kustbewoners zelf :

- bouwactiviteiten worden meestal verzorgd door kust-vreemde firma's en promotoren ;
- de toelevering aan handel en horeca is vaak in handen van bedrijven die niet in de kustregio zijn gevestigd.

Het creëren van tewerkstelling door de toeristische ontwikkeling, met onder meer de bouw van tienduizenden tweede verblijven, wordt dus duidelijk onderschat.

Het onderzoek heeft ook vastgesteld dat de toename van de werkloosheid sinds 1990 meer uitgesproken is aan de middenkust (+ 34,4 percent) dan aan de oostkust (+ 23,2 percent) en de westkust (+ 17,8 percent) : de subregio Oostende blijft met andere woorden het zorgkind.

Daarnaast is de mannenwerkloosheid het sociaal probleem bij uitstek in de kustregio : van de 11.370 mannelijke werklozen in West-Vlaanderen in 1992 wonen er 5.038 of 44,3 percent in de elf kustgemeenten.

Opvallend is ten slotte de hoge werkloosheid in De Panne (13,6 percent) dat zich nochtans in de onmiddellijke omgeving bevindt van Veurne waar de werkloosheid eerder gering is (5,9 percent) : wijst dit verschijnsel op de geringe mobiliteit van werklozen om een baan te vinden in een toch dichtbij gelegen en nog steeds groeiend industrieel centrum ?

1. Welke maatregelen neemt de minister om de werkloosheid aan de kust te bestrijden ?
2. Neemt de minister bijzondere maatregelen wat de mannelijke werkloosheid en de werkloosheid aan de middenkust betreft ?
3. De kust leeft blijkbaar niet van bakstenen alleen. Houdt de minister daarmee rekening bij de ontwikkeling van een structuurplan voor de kustregio ?

Antwoord

De problematiek van de hoge werkloosheid in de kustregio is afdoende gekend en structureel van aard. Terrecht merkt het lid op dat de toeristische sector — in zijn diverse aspecten — onvoldoende werkgelegenheid kan bieden voor de bevolking van het middenkustgebied.

Het betreft trouwens overwegend seizoensgebonden arbeid, met lage verloning en lage kwalificatie-eisen.

Er is bijna geen industriële tewerkstelling in deze regio en de lange-afstandspendelarbeid van (hoog)geschoolden is zeer hoog.

Op basis van deze negatieve scores inzake werkgelegenheid werd de regio Oostende-Blankenberge door de Vlaamse regering erkend tot Sociaal-Economisch Impulsgebied.

In functie van het oplossen van de structurele tewerkstellingsproblematiek is het versterken van de economische basisinfrastructuur van de regio essentieel teneinde een hogere industriële tewerkstelling te kunnen creëren.

De Oostendse regio beschikt hiertoe over twee grote economische troeven : zijn zee- en luchthaven.

In het kader van het Impulsprogramma werden bijna de helft van de middelen ingezet voor luchthaveninfrastructuur, namelijk een taxibaan en een luchthavengebonden industrieterrein.

Er dienen zich concrete kandidaat-investeerders aan voor specifieke luchthavengebonden industriële activiteiten met een hoge tewerkstellingscreatie.

Inzake de zeehaven van Oostende heeft de Vlaamse regering recent het renovatieplan goedgekeurd, in functie van dezelfde sociaal-economische relance van de regio.

Door de goedkeuring van deze twee grote infrastructuurwerken heeft de Vlaamse regering de structurele basis gelegd voor de ontwikkeling van de regio.

Het structuurplan voor de kustregio, een initiatief van het Westvlaams provinciebestuur, zal uiteraard geïntegreerd worden in het globale Structuurplan Vlaanderen dat momenteel wordt uitgewerkt, waarbij een evenwicht nagestreefd zal worden tussen de twee basisprincipes, het versterken van de stadsgewesten en de maximale vrijwaring van de open ruimte.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
HUISVESTING

Vraag nr. 195
van 1 juni 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Milieubox in Wemmel — Tweektalige pamfletten

Inwoners van de gemeente Wemmel hebben mij een

tweektalig pamflet overhandigd dat in hun gemeente werd verspreid om het gebruik van de milieubox aan te bevelen. Blijkbaar gaat de OVAM uit van de tweektaligheid van de faciliteitengemeenten.

Is het niet zo dat inwoners van deze gemeente alleen op aanvraag Franstalige documenten moeten kunnen krijgen, en dat hen dit niet systematisch en/of automatisch moet worden toegestuurd ?

Welke maatregelen heeft de minister desgevallend getroffen om herhaling in de toekomst te voorkomen ?

Antwoord

Bij de verspreiding van pamfletten omtrent de milieubox in faciliteiten- en taalgrensgemeenten heeft de OVAM het advies ingewonnen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. Haar advies is gebaseerd op volgende elementen :

- De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest kan worden beschouwd als een dienst van de Vlaamse Executieve waarvan de werkring het hele ambtsgebied van de gemeenschap bestrijkt en bedoeld wordt door artikel 35 van de wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.
- Het verspreiden van folders door OVAM in alle brievenbussen van haar ambtsgebied is een mededeling aan het publiek.
- Krachtens artikel 36 paragraaf 2 van de wet van 9 augustus 1980 zijn die diensten met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling uit hun ambtsgebied, onderworpen aan de taalregeling die door de gecoördineerde taalwetten is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek.
- Artikel 11 paragraaf 2 2e lid van de gecoördineerde taalwetten bepaalt dat in de taalgrensgemeenten de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en het Frans worden gesteld.
- Artikel 24 1ste lid bepaalt dat in de randgemeenten de berichten die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en het Frans gesteld worden.

Behoudens de bepalingen van artikel 36 paragraaf 2 van de wet van 9 augustus 1980, gebruiken de diensten van de Vlaamse Executieve het Nederlands als bestuurstaal (artikel 36 paragraaf 1 punt 1).

OVAM mag dus niet in alle gemeenten van haar ambtsgebied tweektalige folders en KGA-boxen met een opdruk in het Nederlands en het Frans verspreiden.

- In de gemeenten zonder speciaal stelsel worden die documenten enkel in het Nederlands gesteld.
- In de taalgrensgemeenten worden ze gesteld in het Nederlands en in het Frans.
- In de randgemeenten worden ze gesteld in het Nederlands en in het Frans.

In haar advies 22.279 van 9 oktober 1991 oordeelt de Vaste Commissie voor Taaltoezicht dat, om klachten te vermijden, het verspreiden van een enkele tweetalige Nederlands-Franse folder de voorkeur geniet voor de randgemeenten en taalgrensgemeenten. Eentalige gemeenten dienen uiteraard een eentalige brochure te ontvangen.

De VCT stelt vervolgens dat, indien die oplossing evenwel teveel technische problemen zou opleveren, zij ermee akkoord kan gaan dat eentalige brochures worden uitgegeven op voorwaarde dat zij qua presentatie en inhoud identiek zijn en dat beide exemplaren tegelijk worden verdeeld in de gemeenten waar de taalwetten zulks voorschrijven.

OVAM heeft bij verspreiding het voorkeursadvies toegepast en tweetalige brochures verdeeld in de taalgrensgemeenten (Mesen, Spier-Helkijn, Ronse, Voeren, Herstappe en Bever) en in de randgemeenten (Drogenbos, Kraainem, Wemmel, Wezembeek-Oppeem, St. -Genesius-Rode en Linkebeek).

Ik kan dus enkel herhalen dat OVAM stipt het advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht heeft toegepast.

**Vraag nr. 196
van 2 juni 1993
van de heer L. BARBE**

Dierlijk afval — Omzetting EG-richtlijn

De EG-richtlijn inzake dierlijk afval is in het Vlaamse Gewest gedeeltelijk omgezet in intern recht via het programmadecreet 1992. Er moeten echter nog uitvoeringsbesluiten genomen worden. In de beleidsbrief bij de begroting 1993 stelt de minister dat er in het najaar '92 een besluit van de Vlaamse Executieve zou volgen.

Kan de minister mij zeggen of de nodige uitvoeringsbesluiten reeds genomen werden? In hoeverre is de EG-richtlijn inzake dierlijk afval in het Vlaamse Gewest al omgezet in intern recht?

Antwoord

Op 23 juni 1993 werd het besluit betreffende de ophaling en verwerking van dierlijk afval goedgekeurd door de Vlaamse regering.

Dit besluit is gebaseerd op de EG-richtlijn 90/667/EG.

**Vraag nr. 197
van 2 juni 1993
van de heer L. BARBE**

Dierlijk afval — Studies

De problematiek van het dierlijk afval (slachtafval, bloed en krenge) is complex. In de beleidsbrief bij de begroting 1993 maakt de minister melding van verschillende onderzoeksprogramma's :

- een interregionaal onderzoeksprogramma naar verwerkingsmogelijkheden van slachterijafvalwaterslib tot diervoeder ;

- een VLIM-project vetvang/slib bij een destructiebedrijf ;
- een onderzoeksprogramma koeling slachtafval en krenge.

Daarnaast zou de GIMV ook een studie gemaakt hebben.

1. Kan de minister mij kort schetsen wat de inhoud van deze vier onderzoeksprogramma's is? (Technische fiche, opdrachthouder, timing.)
2. Wie financiert die studies?
3. Wat is de stand van zaken aangaande die studies?

Antwoord

1. De projectleider en hoofduitvoerder is de Rijksuniversiteit Utrecht. De opdrachtgever is het "georganiseerde bedrijfsleven" dat een aantal Nederlandse en Vlaamse bedrijven groepeert.

OVAM, de provincie Noord-Brabant en het georganiseerde bedrijfsleven zijn de subsidieverleners ; 50 percent wordt betaald vanuit de EG in het kader van het Interreg-programma.

Het doel van de studie is na te gaan in welke mate slachterijafvalwaterslib gebruikt kan worden als grondstof voor diervoeders. Na een behandeling zou het slib een grondstof kunnen vormen voor de veevoederindustrie. Dit leidt tot een lagere belasting van het milieu, aangezien de traditionele afzetmogelijkheden (storten, verbranden, afzet in de landbouw, . . .) afnemen.

In een eerste fase werden een aantal karakteristieken van het slib bepaald, evenals de procesvariabelen voor het verwerken van het slib tot veevoeder door middel van fermentatie. Na afsluiting van deze fase (juli 1993) zal begonnen worden met voederproeven van gefermenteerd slib op varkens. Een kosten-batenanalyse van deze verwerkingsmogelijkheid wordt eveneens opgesteld. De einddatum van het project is gepland rond midden 1994.

2. Het project werd aangevraagd door Animalia n.v. en is bedoeld als onderzoeksproject. De kosten van het project worden gefinancierd door Animalia, met ondersteuning vanuit het VLIM-programma.

Het project onderzoekt de mogelijkheden voor de verwijdering, verwerking en recyclage van slachterijafvalwater. Voornamelijk de vergistings- en afzetmogelijkheden in de landbouw van het ontvette slib worden onderzocht. De aanvraag heeft weliswaar betrekking op de studie op laboratoriumschaal van deze mogelijkheden. In een eerste plaats worden technieken gezocht om het slib te ontvetten. Het vet kan na herverestering opnieuw gebruikt worden in de veevoederindustrie.

In een tweede fase worden technieken gezocht om het ontvette slib om te zetten tot ofwel biogas, ofwel diermeel. Dit diermeel kan als organische meststof dienen in de landbouw.

Tot nu toe werd het onderzoek voornamelijk toegespitst op technieken om het slib te ontvetten en het vet te herveresteren. Gezien het geringe succes voor het ontvetten van het slib op laboschaal, worden andere mogelijkheden die niet op laboschaal zijn uit te voeren, onderzocht. Een beperkt aantal proeven in laboratoriumopstelling worden nog voortgezet.

3. Het onderzoeksprogramma koeling slachtafval en krenge is nog niet lopende, maar zal binnen afzienbare tijd uitgewerkt worden. De studie, vermeld in punt 1, bewijst het nut van de koeling van het afval voor de herbruikbaarheid van slachtafval en slib in veevoerders.
4. In verband met de studie van de GIMV, moet worden opgemerkt dat de GIMV geen technische studie gemaakt heeft over dierlijk afval. Wel werd er door de n.v. Vlaamse Milieuholding een financiële doorlichting gemaakt van de destructiebedrijven.

Meer bepaald werd op 20 oktober 1992 aan de Vlaamse Milieuholding gevraagd de feitelijke ophaalcost van de krenge alsook de grootte van de financiële tegemoetkoming te bepalen. Op 22 december 1992 werd het eindverslag inzake deze studie goedgekeurd door de raad van bestuur van de Vlaamse Milieuholding. Deze studie vormt mee de basis om een regeling ter zake uit te werken.

Op 23 juni 1993 werd het besluit inzake de ophaling en de verwerking van dierlijk afval alsook de toekenning van een facultatieve toelage aan de respectievelijke destructiebedrijven Animalia en Smets-Usé door de Vlaamse regering goedgekeurd.

Vraag nr. 198
van 2 juni 1993
van de heer J. CAUDRON

Milieubox in Herne — Nederlands- en Franstalige brochures

Op de mondelinge vraag van 27 mei in de Vlaamse Raad over Nederlands- en Franstalige brochures bij de milieubox in Herne antwoordde de minister vice-president dat in Herne één kant van een straat zich in een faciliteitengebied bevindt.

1. Waarop baseert de minister zich om te stellen dat in een faciliteitengemeente de faciliteiten automatisch moeten worden toegekend ?

Naar onze mening moeten de faciliteiten slechts toegekend worden na uitdrukkelijke aanvraag van de ingezetenen.

2. Is de minister van oordeel dat een ruime interpretatie van de faciliteitenwet ten voordele van de Franstaligen in het nadeel van Vlaanderen uitvalt ?
3. Is het niet wenselijk dat wegens de vele overtredingen ten gevolge van een te brede interpretatie bij een volgende staatshervorming de faciliteiten worden afgeschaft ?

Antwoord

Bij de verspreiding van pamfletten omtrent de Milieubox in faciliteiten- en taalgrensgemeenten heeft de OVAM het advies ingewonnen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. Haar advies is gebaseerd op de volgende elementen :

- De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest kan worden beschouwd als een dienst van de Vlaamse Executieve waarvan de werkring het hele ambtsgebied van de gemeenschap bestrijkt en bedoeld wordt door artikel 35 van de wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.
- Het verspreiden van folders door OVAM in alle brievenbussen van haar ambtsgebied is een mededeling aan het publiek.
- Krachtens artikel 36 paragraaf 2 van de wet van 9 augustus 1980 zijn die diensten met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling uit hun ambtsgebied, onderworpen aan de taalregeling die door de gecoördineerde taalwetten is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek.
- Artikel 11 paragraaf 2 2e lid van de gecoördineerde taalwetten bepaalt dat in de taalgrensgemeenten de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en het Frans worden gesteld.
- Artikel 24 1ste lid bepaalt dat in de randgemeenten de berichten die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en het Frans gesteld worden.

Behoudens de bepalingen van artikel 36 paragraaf 2 van de wet van 9 augustus 1980, gebruiken de diensten van de Vlaamse Executieve het Nederlands als bestuurstaal (artikel 36 paragraaf 1 punt 1).

OVAM mag dus niet in alle gemeenten van haar ambtsgebied tweetalige folders en KGA-boxen met een opdruk in het Nederlands en het Frans verspreiden.

- In de gemeenten zonder speciaal stelsel worden die documenten enkel in het Nederlands gesteld.
- In de taalgrensgemeenten worden ze gesteld in het Nederlands en in het Frans.
- In de randgemeenten worden ze gesteld in het Nederlands en in het Frans.

In haar advies 22.279 van 9 oktober 1991 oordeelt de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) dat, om klachten te vermijden, het verspreiden van een enkele tweetalige Nederlands-Franse folder de voorkeur geniet voor de randgemeenten en taalgrensgemeenten. Eentalige gemeenten dienen uiteraard een eentalige brochure te ontvangen.

De VCT stelt vervolgens dat, indien die oplossing evenwel teveel technische problemen zou opleveren, zij ermee akkoord kan gaan dat eentalige brochures

worden uitgegeven op voorwaarde dat zij qua presentatie en inhoud identiek zijn en beide exemplaren tegelijk worden verdeeld in de gemeenten waar de taalwetten dit voorschrijven.

OVAM heeft bij verspreiding het voorkeursadvies toegepast en tweetalige brochures verdeeld in de taalgrensgemeenten (Mesen, Spier-Helkijn, Ronse, Voren, Herstappe en Bever) en in de randgemeenten (Drogenbos, Kraainem, Wemmel, Wezembeek-Oppeem, St.-Genesius-Rode en Linkebeek).

Ik kan dus enkel herhalen dat OVAM stipt het advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht heeft toegepast.

Vraag nr. 199
van 2 juni 1993
van de heer H. BROUNS

Verbrandingsoven in Houthalen — Aanpassingswerken

Onlangs besteedde de pers heel wat aandacht aan de afvaloven van de intercommunale Regionale Milieuzorg in Houthalen. Bij metingen van de Milieu-inspectie einde vorig jaar werden immers een aantal overtredingen vastgesteld en ook geverbaliseerd. Directeur-generaal Denteneer van de Milieu-inspectie kwam begin mei tot de conclusie dat de vergunning van de oven in Houthalen dringend geschorst moest worden tot de nodige aanpassingswerken zijn gedaan om aan de normen te kunnen voldoen. Vooral de grote hoeveelheden stof en waterstofchloride in de rookgassen van de Houthalense oven vormen volgens de Milieu-inspectie een groot probleem. Daarom zijn er ook bijzonder verregaande maatregelen nodig om de bescherming van het leefmilieu en de gezondheid van de mens te waarborgen.

Wat echter zeer frappant is in deze zaak, is het volgende :

- a. de burgemeester van Houthalen, die toch verantwoordelijk is als er iets misloopt, heeft de resultaten van de metingen van de Milieu-inspectie niet gekregen ;
 - b. deze meetresultaten kunnen blijkbaar niet openbaar worden gemaakt ("administratief moeilijk", zegt men) ;
 - c. de problematiek is al jaren bekend, de oven moest worden aangepast, eerst tegen eind '87, dan tegen eind '90 en daarna kreeg men weer uitstel tot eind '92. De verbeteringswerken zijn echter nog steeds niet uitgevoerd. De exploitanten veronderstellen nu in orde te zijn tegen september '94.
1. Is het volgens de minister — in het kader van de openbaarheid van bestuur — verantwoord dat de meetresultaten van de Milieu-inspectie blijkbaar geheim zijn ? Welke stappen zet de minister om in de toekomst de openbaarheid van dergelijke gegevens te garanderen ? Beschikt de minister momenteel over de genoemde meetresultaten en kan hij ze meedelen ?

2. Is het volgens de minister niet noodzakelijk dat de burgemeester van een gemeente als één van de eersten dient te worden gewaarschuwd bij een mogelijk gevaar voor de volksgezondheid ? Waarom gebeurde dat in Houthalen niet ?
3. Welke stappen zet de minister om de exploitanten van de Houthalense verbrandingsoven te verplichten de nodige aanpassingswerken zo snel mogelijk te laten uitvoeren ?

Antwoord

- 1 en 2. Het bestuur Milieu-inspectie van Aminor heeft rookgas-emissiemetingen verricht bij alle huisvuilverbrandingsinstallaties in het Vlaamse Gewest. De resultaten van een eerste reeks metingen zijn mij bekend.

De kwesteuze verbrandingsinstallatie van Houthalen bezit een vergunning in het kader van het Afvalstoffendecreet, verleend bij besluit van de bestendige deputatie van 6 september 1984. Het bestuur Milieu-inspectie heeft vastgesteld dat een aantal vergunningsvoorwaarden niet worden nageleefd. Deze vaststellingen zijn bij middel van een proces-verbaal van overtreding medegedeeld aan de procureur des konings in Hasselt.

De gegevens in dit proces-verbaal kunnen niet worden openbaar gemaakt zonder het geheim van het mogelijk strafrechtelijk onderzoek te schenden.

In artikel 33 paragraaf 3 van Vlare 1 is trouwens uitdrukkelijk bepaald dat gegevens over zaken "waarvoor vooronderzoek, disciplinaire onderzoeken of opsporingsonderzoeken lopen," niet mogen worden bekendgemaakt in het kader van het recht van toegang tot milieuinformatie.

3. Het bestuur Milieu-inspectie van Aminor heeft met een schrijven van 14 mei 1993 de exploitant verzocht een gedetailleerd werkplan op te maken waaruit ondubbelzinnig zal blijken welke technische aanpassingswerken zullen worden uitgevoerd en binnen welke termijnen.

Uit het antwoord van de exploitant blijkt dat een volledig nieuwe rookgaswassing wordt gepland. De aanvang van de werken is gepland op 1 november 1993. De exploitant stelt dat de installatie volledig operationeel zal zijn op 1 augustus 1995. Mijn administratie zal de verbintenissen van de exploitant opvolgen.

Vraag nr. 200
van 7 juni 1993
van mevrouw M. AELVOET

Waterzuiveringsstation in Dijlevallei — Ecologisch procedé

Bij herhaling is het industrieterrein van Waver, gelegen vlakbij de woonkernen van Terlanen (Overijse) en Ottenburg (Huldenburg), al aan de orde geweest in de

Vlaamse Raad. De onvoldoende betrokkenheid van het Vlaamse Gewest bij een ingreep waarvan een onmiskenbare invloed uitgaat op Vlaamse leefgemeenschappen, zette bij de bevolking aan weerszijden van de taalgrens kwaad bloed.

Momenteel is de bouw van een waterzuiveringsstation aan de orde. Dit te bouwen station, zo wordt door de toekomstige beheerders althans beweerd, werkt volgens ecologische principes die voor Europa een primeur zouden zijn. In tegenstelling tot elders in Europa toegepaste rietvelden of -vijvers zou Lemna-lagunerig zeer effectief zijn voor de verwijdering van nitraten en fosfaten uit afvalwater en dit zonder gevaar voor besmetting van het grondwater.

Ondanks deze ecologische principes maakt de bevolking zich ongerust over de eventuele gevolgen van de vestiging nabij een woonkern. Vermoedelijk zal alles in het werk worden gesteld om overlast te voorkomen; uitsluitel hierover is er echter niet. Uit ingewonnen inlichtingen blijkt dat de werking optimaal is bij omgevingstemperaturen tussen 20 en 30 graden. Beneden 7 graden zou de werking evenwel stilvallen. Gevreesd wordt dus dat vooral in de winter ongezuiverd water in Vlaamse oppervlaktewateren terecht zal komen. Ten slotte dient nog te worden aangestipt dat een dergelijk project in de Dijlevallei met bijzondere aandacht moet worden opgevolgd. Deze vallei is niet alleen ecologisch waardevol maar biedt bovendien bijzondere perspectieven inzake drinkwatervoorziening.

Werd de minister of de Vlaamse regering op de één of andere wijze bij de vergunningsprocedure van dit project betrokken? Welke garanties kan de minister bieden ten aanzien van de bevolking dat dit niet leidt tot overlast?

Er bestaan nogal wat twijfels nopens het toegepaste procédé. Is dit procédé bij de diensten van de minister bekend? Zijn er ervaringen bekend in vergelijkbare klimaats- en omgevingsomstandigheden? Wat zijn hiervan de resultaten?

Komt een dergelijk procédé in aanmerking voor toepassing in Vlaanderen, bijvoorbeeld in landelijke gebieden?

Antwoord

1. De beschouwde installatie behandelt de afvalwaters van het gebied Waver-Nord. Het betreft een initiatief van de Association intercommunale pour l'aménagement et l'expansion économique de Brabant Wallon.

Gelet op de autonomie van de initiatiefnemende Waalse Intercommunale is het Vlaamse Gewest in de voorbereiding niet betrokken, noch in de systeemkeuze, noch bij de keuze van vestigingsplaats.

Uit onderzoek naar aanleiding van de vergunningsaanvraag zal moeten blijken of er objectieve bezwaren geuit worden die eventueel tot een wijziging van de vestigingsplaats of een aanpassing van het concept aanleiding kunnen geven. Indien nodig zal het Vlaamse Gewest binnen haar bevoegdheden verzet aantekenen tegen initiatieven van het Waalse Gewest die nadelig zijn voor het Vlaamse Gewest.

2. Lemna-lagunerig is een alternatieve zuiverings-techniek op basis van het waterplantje Lemna (Eendekroos). De zuivering gebeurt door microbiële activiteit in de lagune zelf en door de absorptie van nutriënten en gassen door de Lemna-planten die op het wateroppervlak groeien. De technologie maakt geen gebruik van chemicaliën en de energiebehoeften zijn minimaal.

De aangroei van Lemna moet af en toe geoogst worden en is zeer proteïnerijk. Het kan gebruikt worden als veevoeding of compost.

Andere voordelen van dit systeem zijn dat het systeem geen geurhinder veroorzaakt en algengroei en slibvorming vermijdt.

Nadeel van het systeem is dat het Lemna-plantje vanaf 7° C dormant wordt en na de bodem van de lagune zinkt. Bij lage temperatuur gaat de zuivering dus niet door en zijn de meer conventionele zuiveringstechnieken nodig om tot zuivering van het afvalwater te komen.

Dit ecologisch waterzuiveringsprocédé kent bij gunstige temperaturen een goed zuiveringsrendement, maar aangezien het in de winter slecht of niet functioneert blijft een bijkomende klassieke zuivering steeds noodzakelijk.

Vraag nr. 201 van 7 juni 1993 van de heer J. GEYSELS

Belgonucleaire (Dessel) — Afvalwaters

Kan de minister betreffende het nucleaire bedrijf Belgonucleaire (Dessel) de volgende informatie verschaffen?

1. Loost het voormelde bedrijf afvalwaters in oppervlaktewateren?
2. Wat is de aard en de hoeveelheid van de afvalwaters?
3. Wanneer werd de lozingsvergunning uitgereikt en/of op welke manier werden niet-nucleaire én nucleaire afvalwaters in de vergunning geïntegreerd?

Antwoord

Voor wat de gewestelijke bevoegdheden en in het bijzonder de toepassing van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging betreft, heeft het bedrijf Belgonucleaire in Dessel geen lozingsvergunning voor lozing in oppervlaktewateren.

Er zijn ook geen vaststellingen dat het betrokken bedrijf afvalwaters loost in oppervlaktewateren.

Voor wat betreft de verwijdering van vloeibaar radioactief afval in het oppervlaktewater verwijs ik naar de bevoegde federale overheid.

Vraag nr. 202
van 7 juni 1993
van de heer J. GEYSELS

Niet-nucleaire afvalstoffen FBFC (Dessel) — Afvalwaters

Het bedrijf FBFC (Dessel) vervaardigt brandstofelementen voor kernreactoren. Voor wat het nucleaire aspect betreft behoren de activiteiten en de daaraan verbonden vergunningen tot de bevoegdheid van de federale overheid.

Kan de minister, wat de niet-nucleaire afvalstoffen betreft, de volgende informatie verschaffen ?

1. Beschikt het vermeld bedrijf over een lozingsvergunning ?
2. Wat is de aard en hoeveelheid van de afvalwaters en waar worden ze geloosd ?
3. Werden er bij controles overtredingen van de lozingsnormen vastgesteld ? Zo ja, wanneer en over welke parameters gaat het ?

Antwoord

1. Het bedrijf FBFC in Dessel beschikt over een lozingsvergunning voor ander dan normaal huisafvalwater. Op 9 december 1988 werd deze vergunning verleend door de directeur-generaal van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering.
2. Het maximaal toegelaten uur- en dagdebiet bedraagt respectievelijk 50 m³/u en 100 m³/dag. De lozing gebeurt in de Witte Nete. De algemene voorwaarden voor de lozing van ander dan normaal huisafvalwater in oppervlaktewateren werden opgelegd. Daarbij is de lozing verboden van gevaarlijke stoffen, opgenomen in de lijsten I en II van de bijlage bij de richtlijn van 4 mei 1976 (76/464/EEG) betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd.

Ter aanvulling en afwijking van de algemene voorwaarden werden volgende bijzondere voorwaarden opgelegd.

- Het gehalte aan opgeloste zuurstof in het geloosde water moet minimaal 5 mg/l bedragen.
 - Het chemisch zuurstofverbruik in het geloosde water mag niet meer bedragen dan 60 mg/l.
 - De temperatuur van het geloosde water mag 28° C niet overschrijden.
 - Het gehalte aan Kjeldahl stikstof in het geloosde water mag niet meer bedragen dan 12 mg/l.
3. Bij controles werden inbreuken op lozingsvergunning vastgesteld, voor de parameters gehalte aan Kjeldahlstikstof, biochemisch zuurstofverbruik en chemisch zuurstofverbruik. Deze controles werden uitgevoerd op 4 augustus 1989, 6 april 1990, 22 juni 1990, 23 juni 1990 en 26 juni 1991.

Bij de beoordeling van deze parameters wordt rekening gehouden met een foutenmarge van 20 percent.

Vraag nr. 203
van 8 juni 1993
van de heer J. DE MEYER

Ruimingsslib vervuilde waterlopen — Overschrijding Vlare-norm

Bij het ruimen van waterlopen, zowel van categorie 1, 2 als 3, zijn er recentelijk regelmatig klachten van aanpalende gebruikers van gronden over de kwaliteit van het ruimingsslib van de vervuilde waterlopen, dat op deze gronden gespreid wordt.

Artikel 69 van Vlarem II omschrijft de bodemkwaliteitsdoelstellingen ; men vermeldt de immissiewaarden (detectieproces, toetsingswaarden en grenswaarden). Er staat dat immissiewaarden schommelen naargelang de bestemming van de gronden (van kinderspeeltuinen tot niet-agrarische ecosystemen).

1. Waarom laat de overheid die de waterlopen ruimt, niet steekproefsgewijze het ruimingsslib analyseren ?
2. Wat moet de betrokken overheid doen met het ruimingsslib bij het overschrijden van de door voornoemde Vlarem-norm toegestane grenswaarden ?

Antwoord

1. Voor wat de onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie betreft, die door het Vlaamse Gewest worden beheerd, worden reeds sedert jaren, in die gevallen waar het noodzakelijk is tot ruimingswerken over te gaan en waar ernstige twijfel aan de kwaliteit van de ruimingsprodukten bestaat, chemische analyses van deze produkten uitgevoerd. Uit een rondvraag die in 1990 werd gericht tot de gouverneurs van de verschillende provincies is bovendien gebleken dat ook voor de overige onbevaarbare waterlopen regelmatig analyses worden uitgevoerd.

De uitvoering van systematische onderzoeken wordt echter beperkt wegens de tekorten die de chemische benadering van het probleem stelt :

- door de kostprijs wordt slechts een beperkt aantal van de potentieel verontreinigde stoffen onderzocht ;
- er bestaat geen algemene consensus over de ontledingsmethoden zodat de resultaten niet zomaar vergelijkbaar zijn ;
- er wordt in te geringe mate onderscheid gemaakt naar de chemische vorm waaronder de verontreiniging voorkomt ;
- er blijkt een onvoldoende wetenschappelijke onderbouw te bestaan voor het definiëren van grenswaarden en hun correlatie met de milieu-impact.

Om aan deze tekorten tegemoet te komen, heeft de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting mij een multidisciplinair wetenschappelijk onderzoek naar de inventarisatie en de sanering van de waterbodem van de Vlaamse waterlopen voorgesteld. Ik onderzoek thans dit voorstel, dat uiteindelijk moet leiden tot een volledige oplossing van het

probleem der vervuilde waterbodems, onder meer door de vaststelling van duidelijke normen, monitoring- en analysemethodes.

- De niet schadelijke ruimingsprodukten mogen volgens artikel 17 van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen op de oevers van deze waterlopen worden geplaatst, waardoor ze niet de facto als afvalstof mogen worden beschouwd.

De bodemkwaliteitsdoelstellingen zoals bepaald in artikel 69 van Vlarem II zijn inderdaad, zoals het lid opmerkt, immissienormen. Dit impliceert dat de kwaliteit van de specie niet getoetst moet worden aan deze waarden, maar dat wel aan de hand van de vastgestelde bodemkwaliteit moet worden uitgemaakt of ze de ruimingspecie kan ontvangen.

Om voor deze problematiek een oplossing te vinden heb ik de bovenvermelde administratie en de OVAM opdracht gegeven ten spoedigste mij een ontwerp van beleidsnota en een actieplan voor te leggen. In afwachting is het wenselijk dat de betrokken overheden die bij chemische analyses een ernstige verhoging van de gemeten waarden ten opzichte van de grenswaarden vaststellen, de ruimingsprodukten in kwestie in daartoe vergunde definitieve of tijdelijke stortplaatsen onderbrengen. Deze handelswijze werd bijvoorbeeld door de Landelijke Waterdienst gevolgd voor de sterk vervuilde ruimingsprodukten afkomstig uit de Vrouwvliet in Mechelen.

**Vraag nr. 204
van 8 juni 1993
van de heer R. VAN HOOLAND**

Investeringsprogramma Aquafin Oost-Vlaanderen — Projecten

Ik zou het zeer op prijs stellen te mogen vernemen :

- hoe het investeringsprogramma van Aquafin voor de provincie Oost-Vlaanderen voor 1992, 1993 en de volgende jaren eruitziet ;
- welke projecten dit inhoudt, met hun respectievelijke kostprijs : geraamd en reëel (naar aanbesteding, respectievelijk uitvoering) in 1992, naar raming voor 1993 en later.

Antwoord

In bijlage 1, die rechtstreeks aan het lid werd opgestuurd, vindt het lid een overzicht van de goedgekeurde investeringsprogramma's 1992 tot en met 1994. Het programma 1995 werd reeds gedeeltelijk goedgekeurd. Het betreft hier alle projecten, gerangschikt per investeringsjaar voor de provincie Oost-Vlaanderen. Momenteel wordt het ontwerp investeringsprogramma 1995-1999 voorbereid.

Bijlage 2, eveneens rechtstreeks opgestuurd, geeft een overzicht van de raming bij opmaak van het investeringsprogramma en de raming van het technisch plan van de n.v. Aquafin.

De bedragen van de gunning en de oplevering zijn eveneens gegeven voor zover deze tot op heden gekend zijn.

**Vraag nr. 205
van 8 juni 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN**

Reductie verkeeremissies — Doelstellingen en maatregelen

Zowat alle emissies van het verkeer zijn volgens het emissiejaarverslag 1992 van de Vlaamse Milieumaatschappij toegenomen. Het Mina-plan en internationale instanties stellen diverse reducties voorop. Het project 2002 wil een reductie met 5 procent in vergelijking met het niveau van het jaar 1990.

Wat doet de Vlaamse regering met dat gegeven ? Welke nieuwe maatregelen worden getroffen om de doelstelling alsnog te halen ? Worden de doelstellingen uit het Mina-plan opgegeven of aangepast ? Welke nieuwe doelstellingen worden vooropgesteld ? Welke maatregelen ?

Antwoord

De gewesten zijn niet bevoegd voor de technische voorschriften inzake verkeers- en vervoermiddelen. De Executieve dient door de federale overheid wel betrokken te worden bij het ontwerpen van zulke regels. Dit betekent dat onder meer emissienormen en ontwerp- en constructienormen voor verkeers- en vervoermiddelen een federale bevoegdheid zijn. Ter zake zijn voor de beperking van luchtverontreiniging door de verschillende categorieën voertuigen of federaal vlak, veelal ter uitvoering van internationale of Europese voorschriften, diverse reglementeringen uitgewerkt.

Het Gewest mag met het oog op de beperking van de luchtvervuiling — welke aangelegenheid tot zijn bevoegdheidssfeer behoort — met betrekking tot voertuigen in het verkeer maatregelen nemen om het overschrijden van voorgeschreven grenswaarden (milieukwaliteitsnormen) te voorkomen.

Uit de luchtemissie-inventaris van het Vlaamse Gewest blijkt dat de daling van het loodgehalte in de benzine van 0,4 g.l⁻¹ naar 0,15 g.l⁻¹ in 1987 een gunstige invloed had op de emissie, ondanks de toename van het voertuigenpark. Vanaf 1985 wordt ongelode benzine (0,013 g Pb.l⁻¹) ingevoerd. Het is slechts vanaf 1989 door campagnes van de overheid dat het verbruik van ongelode benzine reeds 30 procent van het totale benzineverbruik bedroeg.

De verlaging van het zwavelgehalte in de diesel, namelijk in 1981 van 4 g.kg⁻¹ naar 3 g.kg⁻¹ en in 1989 2 g.kg⁻¹, heeft eveneens een weerslag op de huidige SO₂-emissie.

De NO_x-emissies bedragen in 19918 percent meer dan in 1980. Het introduceren van de katalysator (3,9 percent van het totaal aantal wagens in 1991) heeft hier nog weinig invloed ten opzichte van het steeds toenemend aantal voertuigen. Vanaf 1992 neemt het aantal wagens met katalysator gevoelig toe en is de invloed op de NO_x-emissie meer uitgesproken. Op dit ogenblik zijn hierover nog geen exacte cijfers beschikbaar.

In de toekomst zullen de NO_x-emissies vermoedelijk nog afnemen door het toenemend gebruik van benzine-wagens met katalysator.

Specifiek met betrekking tot de doelstelling de Belgische CO₂ emissies met 5 percent te verminderen besliste de Ministerraad op 6 november 1992 6 werkgroepen op te richten (CO₂-werkgroepen) die werden belast met de uitwerking van een gedetailleerd nationaal reductieplan : een coördinerende werkgroep, een werkgroep Energie, een Werkgroep Transport, een werkgroep Wetenschapsbeleid, een werkgroep CO₂-fiscaliteit en een werkgroep Biomassa, waarbij uiteraard de regionale kabinetten en administraties betrokken worden.

Op Vlaams niveau wordt deze betrokkenheid van het Vlaamse Gewest gecoördineerd binnen de Vlaamse CO₂/REG-coördinatiewerkgroep.

In de federale werkgroep belast met de uitwerking van een concreet actieplan voor de verschillende energie-sectoren worden momenteel diverse maatregelen bestudeerd die moeten bijdragen tot het behalen van de CO₂-reductiedoelstelling.

Deze maatregelen moeten kaderen in een globaal mobiliteitsbeheersingsbeleid waarvan de doelstelling om het aandeel van het autoverkeer in de globale mobiliteitsbehoefte te beperken een essentieel onderdeel vormt.

Mag ik echter wat dit laatste betreft het lid verzoeken zich te wenden tot mijn collega J. Sauwens, bevoegd voor Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming.

**Vraag nr. 206
van 9 juni 1993
van de heer M. VAN PEEL**

*Bodemverontreiniging op de Antwerpse Linkeroever —
Onderzoek 0 VAM*

Ruim drie maanden nadat de Intercommunale Maatschappij voor de Linker Scheldeoever (Imalso) bekendmaakte dat minstens 30 bouwpercelen aan het Galgenweel op de Antwerpse Linkeroever vervuild zijn met zware metalen en solventen, is het door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) uit te voeren grondig bodemonderzoek nog steeds niet van start gegaan. Voor de aanbesteding van het onderzoek werd nochtans een spoedprocedure ingezet.

Het uitblijven van de resultaten van dit grondig onderzoek doet de onrust bij de bewoners uiteraard enkel maar toenemen.

1. Wat is de stand van zaken van de aanbestedingsprocedure ?
2. Welke instelling of bedrijf werd er inmiddels (eventueel) belast met dit onderzoek ?
3. Wanneer zal het onderzoek juist aangevat worden en hoeveel tijd zal het in beslag nemen ?
4. Hoe groot is de sector die onderzocht zal worden (kadastrale kenmerken, straatnamen, huisnummers) ?

5. Waarop zullen bodem en grondwater onderzocht worden ?

6. Wanneer verwacht de minister dat de onderzoeksresultaten bekend zullen zijn ?

7. Zullen de bewoners van de resultaten op de hoogte gebracht worden ? Wanneer ?

Antwoord

1 en 2. Op basis van een beperkte offerte werd de opdracht gegund aan het bedrijf Betech-ERM.

3. Het onderzoek startte op 18 juni en de uitvoeringstermijn werd vastgesteld op maximaal veertig werkdagen.

4. De beschouwde onderzoekssector omvat de voormalige uitloper van het Galgenweel in de verkaveling Imalso, alsook de nabije omgeving. De studie behelst in eerste instantie een historisch onderzoek, onder meer naar de opvullingsgeschiedenis van het terrein. Op basis van deze resultaten zal het onderzoeksgebied nader worden omschreven.

5. Inzake analyses omvat het opgelegde minimumprogramma de kwalitatieve en kwantitatieve bepaling van anorganische (onder andere zware metalen, SO₄²⁻, Cl, . . .) en organische (EOX, BTEX, PAK, . . .) verontreinigingen in de afvalstoffen, bodem en lucht, grondwater en oppervlaktewaters.

6. Het eindrapport wordt ingediend bij de opdrachtgever, in casu de OVAM, ten laatste veertig werkdagen na de gunning van de opdracht, zijnde 20 augustus 1993.

7. De OVAM heeft reeds gesteld dat de betrokkenen zullen worden ingelicht over de resultaten van het onderzoek en dit via de intercommunale Imalso.

**Vraag nr. 207
van 9 juni 1993
van de heer J. DE ROO**

*Investeringsprogramma Aquafin regio Gent-Eeklo —
Projecten*

Graag had ik van de minister vernomen wat het investeringsprogramma van Aquafin is voor het arrondissement Gent-Eeklo voor 1993 en volgende jaren.

1. Wat is de aard van de investeringen ?
2. Over welke bedragen gaat het hier ?
3. Welke werken zijn momenteel uitgevoerd of zijn reeds in uitvoering ?

Antwoord

Ik heb het lid rechtstreeks een overzichtslijst van de projecten opgestuurd, die voorkomen op de goedgekeurde investeringsprogramma's 1993 tot en met 1995 (deels) en die ter uitvoering zijn opgedragen aan de n.v. Aquafin. Het betreft hier de bovengemeentelijke

zuiveringsinfrastructuur, namelijk collectoren, pompstations en persleidingen, prioritaire rioleringen en RWZI's.

Momenteel wordt door de VMM het ontwerp-investeringsprogramma 1995-1999 opgesteld. Bij de opmaak hiervan wordt alle nog noodzakelijke bovengemeentelijke zuiveringsinfrastructuur voor heel het Vlaams grondgebied in beschouwing genomen.

Het betreft hier 27 projecten voor een totaal bedrag van 1.352.772.630 frank (raming bij opmaak IP, exclusief BTW en algemene kosten).

Momenteel zijn nog geen werken in uitvoering. Voor de werken die voorkomen op het investeringsprogramma 1993 is het aanvangsbevel voor uitvoering gepland in 1994.

**Vraag nr. 208
van 9 juni 1993
van de heer H. SUYKERBUYK**

Benelux-natuurpark De Kalmthoutse Heide — Beheerscomité

Het grensoverschrijdend Benelux-natuurpark De Kalmthoutse heide bezit nog altijd niet het reeds lang aangekondigde beheerscomité.

1. Zijn er moeilijkheden van algemene aard, die de definitieve oprichting van het park, het beheersstatuut inbegrepen, ophouden ?
2. Zijn er specifieke moeilijkheden of bezwaren, respectievelijk van Nederlandse en Vlaamse zijde ? Zo ja, welke ?
3. De zorgen van de betrokken gemeentebesturen zijn bij mijn weten niet fundamenteel. Daaraan kan tegemoetgekomen worden. Denkt de minister dat ook ?
4. Krijgt het samenwerkingsorgaan Benego, dat weldra op basis van het Benelux-verdrag erkend zal zijn, een plaats in het beheerscomité ?
5. Kan worden gezegd wanneer het beheer van dit natuurpark operationeel zal zijn ?

Antwoord

1. Op 24 november 1987 werd door het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie (BEU) een beschikking uitgevaardigd met als opdracht de haalbaarheid van een Belgisch-Nederlands grenspark Kalmthoutse Heide te onderzoeken.

De Werkgroep Klankbordberaad Kalmthoutse Heide, die binnen de Sectie Natuurbehoud en Landschapsbescherming van de BEU met dit onderzoek werd belast, heeft eind 1991 haar rapport ingediend. Op grond van dit rapport heeft het Comité van Ministers bij Benelux-beschikking van 15 juni 1992 beslist een bijzondere Commissie van Overleg en Advies in te stellen. Deze bijzondere commissie heeft de opdracht een beheers- en inrichtingsplan voor het toekomstig grensoverschrijdend park De Zoom-Kalmthoutse Heide op te stellen.

De opgave van de Vlaamse leden van de Bijzondere Commissie van Overleg en Advies is op 20 januari 1993 meegedeeld aan de secretaris-generaal van de Benelux Economische Unie. De samenstelling van de Nederlandse delegatie werd op 26 mei 1993 meegedeeld aan mijn diensten.

Het Secretariaat-generaal van de BEU zal eerstdaags de samenstelling van deze bijzondere commissie officieel bekendmaken.

2. Aan Belgische zijde zijn er geen specifieke moeilijkheden bij de samenstelling van het beheerscomité.
3. Het is mij niet duidelijk wat het lid bedoelt met "de zorgen" van de betrokken gemeentebesturen.
4. Volgens artikel 2 van de Benelux-beschikking van 15 juni 1992 moeten in de Bijzondere Commissie van Overleg en Advies de in het gebied betrokken publiekrechtelijke instanties, alsook de grondeigenaars/beheerders vertegenwoordigd zijn. Elke delegatie bestaat bovendien uit maximaal 10 leden, die zich kunnen laten bijstaan door deskundigen.

Omdat een evenwichtige samenstelling is nagestreefd tussen de beide delegaties, die bestaan uit vertegenwoordigers van de hogere en lagere besturen en de grote en kleine particuliere eigenaars, kan het samenwerkingsorgaan Benego niet rechtstreeks een plaats krijgen in het beheerscomité.

Benego kan echter als deskundige of via een werkgroep ad hoc meewerken aan het opstellen van een beheers- en inrichtingsplan voor het grenspark De Zoom-Kalmthoutse Heide.

5. De Bijzondere Commissie van Beheer en Advies moet binnen een termijn van drie jaar, na de ondertekening van de Benelux-beschikking op 15 juni 1992, het beheers- en inrichtingsplan ter goedkeuring voorleggen aan het Comité van Ministers van de BEU. In afwachting van de goedkeuring van dit plan kunnen de bevoegde autoriteiten de nodige maatregelen nemen voor de instandhouding van het landschap en de natuurgebieden in het gebied De Zoom-Kalmthoutse Heide.

**Vraag nr. 209
van 10 juni 1993
van mevrouw M. AELVOET**

Nieuw waterzuiveringsstation in Lokeren — Bespoediging werken

Sinds enige tijd is het waterzuiveringsstation in Lokeren buiten dienst gesteld zodat er zich een aantal problemen voordoen inzake de zuivering van het afvalwater. Dit geeft aanleiding tot voortdurende stankhinder die toeneemt naarmate de temperatuur stijgt.

In het investeringsplan van de n.v. Aquafin, die verantwoordelijk is voor de bouw van een nieuw waterzuiveringsstation, werd de bouw van een nieuw station opgenomen. De nodige werken werden echter nog niet gestart.

1. Welk bedrag is er voor de bouw van een nieuw station uitgetrokken ?

2. Voor wanneer worden de aanvang van de werken en de opleveringsdatum gepland ?
3. Is de minister de mening niet toegedaan dat, gezien de vrij ernstige stankoverlast, de werken bespoedigd zouden kunnen worden ? Zo niet, welke maatregelen denkt de minister inmiddels te nemen om de zuivering van het afvalwater in Lokeren te garanderen ?

Antwoord

Op het investeringsprogramma was in 380 miljoen voorzien. De raming in het technisch plan van de n.v. Aquafin bedraagt 556 miljoen frank.

Momenteel wordt het ontwerp van de RWZI opge maakt. Het aanvangsbevel is gepland voor augustus 1995, de oplevering dient voor oktober 1997 te gebeuren.

In tegenstelling tot de informatie van het lid is de RWZI van Lokeren niet buiten dienst gesteld. De RWZI is wel overbelast en kent problemen met stankoverlast. De voornaamste reden hiervan is dat een van de collectoren aan de RWZI 130 cm lager ligt dan de vijzels aan de ingang van de RWZI. Dit brengt een lange verblijftijd van het afvalwater in de collector met zich mee, die geurhinder veroorzaakt. Momenteel worden twee pompen gebouwd die het afvalwater direct naar de RWZI zullen overpompen zodat de verblijftijd in de collector sterk ingekort wordt en minder verrot afvalwater op de RWZI zal worden behandeld. Daarnaast zijn ook nog een aantal technische maatregelen op de RWZI zelf gepland die de werking zouden moeten verbeteren.

Vraag nr. 210 van 10 juni 1993 van de heer J. GEYSELS

Sanering arseenstort in Bocholt — Vertraging

Reeds vroeger werd besloten tot de sanering van het oude arseenstort in Bocholt. Deze sanering zou worden afgewerkt onder toezicht van OVAM.

Hoewel de saneringswerken reeds lang moesten begonnen zijn, blijkt nu dat ze een belangrijke vertraging hebben opgelopen.

1. Wat is de oorzaak van de vertraging ?
2. Zijn er door de vertraging financiële gevolgen voor het Vlaamse Gewest ? Voorziet het contract met de aannemer die de saneringswerken zal uitvoeren, in een schadevergoeding bij het al dan niet tijdig beginnen van de werken ? Zo ja, werd er reeds een schadeclaim ingediend ? Voor welk bedrag ?
3. Op welke manier wordt dit dossier opgevolgd ?

Antwoord

1. De oorzaak van de vertraging vindt men in allerlei juridische procedures. Op 29 januari 1992 werden de saneringswerken gegund aan de Tijdelijke Vereniging Soils n.v.-Dapemo n.v.-Dredging Interna-

tional n.v., in overeenstemming met een beslissing van de Vlaamse Executieve.

Op 25 maart 1992 werd het definitieve aanvangsbevel gegeven. De start van de werken was gepland op 18 mei 1992. Aangezien echter nog geen uitspraak was gedaan over de toegang tot het terrein, werden de werken op 18 mei 1992 bijna onmiddellijk onderbroken. Ondertussen werden een aantal juridische procedures ingezet door een van de eigenaars. Ten gevolge hiervan trof de Vlaamse Executieve op 30 juli 1992 een expliciet saneringsbesluit.

Op 24 augustus 1992 moesten de werken dan opnieuw aanvangen, maar op 25 augustus 1992 moesten ze opnieuw onderbroken worden gezien het arrest van de Raad van State waarin de voorlopige schorsing van de tenuitvoerlegging van het saneringsbesluit van de Vlaamse Executieve van 30 juli 1992 werd bevolen.

Ondertussen verbood bovendien de vrederechter van Bree aan de OVAM en haar medewerkers de toegang tot het terrein van een van de eigenaars.

De voorlopige schorsing werd inmiddels omgezet in een definitieve schorsing door het arrest van de Raad van State van 24 september 1992. Een definitieve uitspraak wordt momenteel nog altijd afge wacht.

2. Door de vertraging bestaan er inderdaad financiële gevolgen voor het Vlaamse Gewest. Het stilleggen van de werken brengt voor de aannemer immers een financieel verlies met zich mee. De Tijdelijke Vereniging heeft 16,7 miljoen frank geëist, ten gevolge van gedane en niet te vermijden kosten. Na onderhandelingen met de OVAM werd dit bedrag teruggebracht tot 9.923.200 frank. Dit bedrag werd goedgekeurd door de Inspectie van Financiën.
3. Dit dossier wordt technisch en juridisch opgevolgd door de bevoegde diensten van de OVAM.

Vraag nr. 211 van 10 juni 1993 van de heer M. OLIVIER

Sociale woningen provincie West-Vlaanderen — Gegevens

Graag zou ik van de minister vernemen :

1. hoeveel sociale huurwoningen er momenteel beschikbaar zijn in de provincie West-Vlaanderen ;
2. hoeveel kandidaat-huurders er op dit moment op de wachtlijsten staan voor het huren van een sociale woning ;
3. hoeveel sociale woningen er van 1987 tot 1993 werden gebouwd of zullen worden aanbesteed.

Antwoord

1. Er zijn momenteel 22.089 sociale huurwoningen beschikbaar in de provincie West-Vlaanderen.

- Op dit moment staan er 18.887 kandidaat-huurders op de wachtlijsten voor het huren van een sociale woning in de provincie West-Vlaanderen. Bij deze 18.887 kandidaten zitten mogelijk wel dubbelstellingen.
- In onderstaande tabel wordt voor de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij het aantal aanbestede sociale woningen in de provincie West-Vlaanderen van 1987 tot en met de eerste zes maanden van dit jaar weergegeven. Voor de rest van 1993 zijn vanzelfsprekend nog geen cijfers bekend.

Jaar	VHM-huur- sector	VHM-koop sector	Totaal
1987	164	186	350
1988	135	120	255
1989	200	67	267
1990	129	85	214
1991	91	69	160
1992	241	118	359
1993 (eerste 6 maanden)	65	26	91
Totaal	1.025	671	1.696

In het kader van het urgentieprogramma gaf de raad van bestuur van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij tot nu toe zijn goedkeuring aan de vastlegging van kredieten voor de bouw van 236 woningen door de lokale sociale huisvestingsmaatschappijen zelf en de aankoop door de huisvestingsmaatschappijen van 75 woningen gebouwd door een privé-initiatiefnemer in West-Vlaanderen die, als deze projecten effectief worden uitgevoerd, zullen worden opgenomen in het patrimonium van de lokale sociale huisvestingsmaatschappijen.

Vraag nr. 212
van 10 juni 1993
van de heer M. OLIVIER

Bouw-, koop- en saneringspremies, huursubsidies en installatiepremies in arrondissement Kortrijk — Gegevens

Graag zou ik van de minister de volgende gegevens ontvangen.

- Hoeveel aanvragen voor bouw-, koop- en saneringspremies werden voor het arrondissement Kortrijk ingediend en toegekend in de jaren 1990, 1991 en 1992 ?
- Hoeveel aanvragen voor huursubsidies en installatiepremies werden respectievelijk in 1990, 1991 en 1992 ingediend en toegekend ?
- Welke globale bedragen werden in elk van deze categorieën en voor elk van deze jaren uitbetaald ?

Antwoord

De huisvestingspremies voor de bouw, koop of sanering van een woning werden opgesplitst volgens elk der gezegde verrichtingen.

Wat de verhuis-, huur- en installatietoelage betreft (koninklijk besluit van 9 augustus 1976) moet worden aangestipt dat de aanvraag door de belanghebbende op eenzelfde formulier moest worden ingediend, terwijl nadien werd nagegaan op welke voordelen hij kon aanspraak maken : hetzij een huurtoelage en/of installatiepremie. Dit systeem van verhuis-, installatie- en huurtoelage werd op 1 juli 1992 vervangen door de individuele huursubsidie en installatiepremie (besluit van de Vlaamse Executieve van 11 december 1991, gewijzigd bij dat van 24 juni 1992).

Voor de vaststelling van de uitgaven voor 1990, 1991 en 1992 inzake de verhuis-, verhuur- en installatietoelage werd rekening gehouden met de geraamde uitgaven voortvloeiend uit de toekenning van aanvragen die in die jaren gunstig werden afgehandeld.

Arrondissement Kortrijk			
Huisvestingspremies voor bouw, koop, sanering			
Aanvragen bouw			
	1990	1991	1992
Aantal ingediende	596	597	395
Aantal toegekende	668	534	387
Totaal uitbetaald bedrag	149.150.000	113.690.000	79.312.000

Aanvragen koop			
	1990	1991	1992
Aantal ingediende	46	27	42
Aantal toegekende	56	40	29
Totaal uitbetaald bedrag	6.758.000	4.694.000	2.654.771

Aanvragen sanering			
	1990	1991	1992
Aantal ingediende	459	447	378
Aantal toegekende	353	376	362
Totaal uitbetaald bedrag	43.240.000	45.181.000	38.765.000

Verhuis-, huur- en installatiepremietoelage						
Individuele huursubsidie en installatiepremie						
(vanaf 1 juli 1992)						
	1990		1991		1992	
Aantal ingediende	29		27		28	
	Install.	Huurt.	Install.	Huurt.	Install.	Huurt.
Aantal toegekende	16	9	19	11	20	13
Uitgave (alleen voor aangeduide toekenningen te cumuleren vanaf 1990) (in frank)	180.000	145.800	218.000	323.600	208.000	543.200

Vraag nr. 213
van 11 juni 1993
van de heer J. VAN EETVELT

Beschermde vogels — Onder controle houden van populatie

Dier- en plantensoorten verdwijnen of gaan in aantal achteruit. Met de jaren is stilaan een natuurbeleid ontwikkeld dat de levensomstandigheden van bepaalde soorten beschermt en dat in actieve natuurbeheersmaatregelen voorziet.

Het herstel van sommige populaties geschiedt niet steeds even harmonieus. Merkwaardige fenomenen doen zich voor. Het aantal ooievaars in het Zwin loopt uit de hand. Het stijgend aantal meeuwen heeft waarschijnlijk te maken met het voorradig zijn van voedsel op de stortplaatsen voor huishoudelijk afval. In Antwerpen schijnt het aantal reeën op zijn maximum te zitten. In de Scheldevallei nemen de kolonies aalscholvers snel toe.

1. Welke maatregelen worden er getroffen indien bepaalde populaties van beschermde vogels te aanzienlijk worden voor de draagkracht van een bepaald gebied ?
2. Welke bevoegde dienst houdt zich met dergelijke problemen bezig ?
3. Wordt de lijst van beschermde vogels geëvalueerd en aan de zich wijzigende omstandigheden aangepast ?

Antwoord

De door het lid aangehaalde populatieverschijnselen worden sterk beïnvloed zowel door de overschotten die door onze maatschappij worden geproduceerd, als door de getroffen beschermingsmaatregelen.

Uiteraard werd bij het treffen van deze beschermingsmaatregelen reeds vooraf rekening gehouden met dergelijke ontwikkelingen, die meestal plaatselijk en/of tijdelijk zijn.

Daarom werden in de diverse uitvoeringsmaatregelen van de jachtwet, het jachtdecreet en de wet op het natuurbehoud, bepalingen ingelast over de bestrijding van beschermde diersoorten, rekening houdend met de biologische kenmerken van die soorten en met eventueel bestaande internationale verdragen ter zake (bijvoorbeeld artikel 9 van de richtlijn 79/409/EEG inzake het behoud van de vogelstand, het Verdrag van Bern, enzovoort).

Het bestuur Natuurbehoud en -ontwikkeling van de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting, departement Leefmilieu en Infrastructuur, is belast met de toepassing van alle maatregelen.

Wat meer specifiek de vogels betreft, wordt de Vlaamse reglementering mede bepaald door de voormelde Europese richtlijn en de wijzigingen daarvan.

Het koninklijk besluit van 9 september 1981 betreffende de bescherming van vogels in het Vlaamse Gewest bevat onder meer in zijn artikels 4 en 8 bepalingen inzake de eventuele bestrijding van vogels.

Ik wil daarbij de aandacht vestigen op de rechtspraak van het Europees Gerechtshof dat stelt dat, zelfs bij ontbreken van voldoende nationale uitvoeringsbepalingen van een richtlijn of verordening van de EG, de lokale overheden gehouden zijn zelf de eventueel strengere Europese bepalingen toe te passen.

De Vlaamse reglementering voldoet aan deze Europese bepalingen, die zeer strikt zijn voor wat de bescherming van soorten betreft. De lidstaten zijn gehouden deze bepalingen na te volgen en kunnen de lijst van beschermde vogels niet eigenmachtig wijzigen.

Vraag nr. 215
van 16 juni 1993
van de heer H. LAUWERS

Sociale huisvestingsmaatschappijen — Regeringscommissarissen

Onlangs evalueerde en wijzigde de minister de regeringscommissarissen in de sociale huisvestingsmaatschappijen.

Bestaan er hierbij formele of deontologische onverenigbaarheden ?

Vindt de minister bijvoorbeeld dat een gemeenteraadslid regeringscommissaris kan zijn in een huisvestingsmaatschappij waarvan zijn gemeentebestuur, dat hij ondersteunt, een meerderheidsparticipatie heeft ?

Antwoord

Op voorstel van de Vlaamse minister bevoegd voor Financiën en Begroting en van mezelf heeft de Vlaamse regering op 19 mei 1993 een beslissing genomen inzake de commissarissen van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) bij de erkende vennootschappen.

Het mandaat van 74 vroeger door de federale overheid aangestelde commissarissen bij de huisvestingsmaatschappijen werd verlengd voor een periode van drie jaar. In 75 maatschappijen wordt een nieuwe commissaris aangeduid.

Op 19 mei 1993 heeft de Vlaamse regering reeds 46 vervangingen doorgevoerd. Een tweede reeks van 29 commissarissen zal weldra ter beslissing aan de Vlaamse regering worden voorgelegd.

De commissarissen die voor de regionalisering van deze bevoegdheid door de federale minister van Financiën werden aangeduid, waren doorgaans ambtenaren van het ministerie van Financiën. Er waren geen formele onverenigbaarheden geformuleerd, en in de praktijk bleken enkele commissarissen tevens een politiek mandaat uit te oefenen.

Met betrekking tot het profiel van de nieuwe commissarissen heeft de VHM een advies uitgebracht.

De VHM stelde voor de nieuwe commissarissen te recruteren onder de ambtenaren van niveau I van de Vlaamse Gemeenschap, met inachtneming van volgende onverenigbaarheden :

- ambtenaren bij de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij ;
- ambtenaren van de administratie Ruimtelijke Ordening en Huisvesting — bestuur Huisvesting ;
- eenzelfde commissaris kan maximaal bij twee erkende vennootschappen worden aangesteld.

De Vlaamse regering heeft deze voorgestelde onveringbaarheden gerespecteerd.

De commissaris oefent zijn functie bijgevolg uit in zijn hoedanigheid en volgens de deontologie van ambtenaar.

De aanstelling van nieuwe commissarissen gebeurt voor een periode van zes jaar, te hernieuwen na evaluatie door de VHM van de wijze waarop het toezicht werd uitgeoefend. Dat deze evaluatie op een ernstige wijze gebeurt, illustreert het feit dat op basis van de vorige evaluatie het mandaat van 40 commissarissen niet werd verlengd.

De commissarissen zullen voortaan zesmaandelijks rapporten moeten opstellen over het toewijzingsbeleid van de sociale huisvestingsmaatschappij. De nauwkeurigheid van deze rapporten zullen mee een element zijn in de evaluatie van de commissaris.

Vraag nr. 224
van 23 juni 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Departement — Personeel

Op 15 juni 1993 deelde minister Tobback in de Senaat mee dat hij niet weet hoeveel mensen er op het departement van Binnenlandse Zaken werken.

Kan de minister meedelen hoeveel mensen er op zijn departement tewerkgesteld zijn ?

Kan de minister meedelen op welke uren zijn diensten openstaan voor het publiek ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

Het gecoördineerde antwoord op deze vraag zal verstrekt worden door de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING
EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 292
van 1 juni 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Gemeente Linkebeek — Vlag

Ik verneem dat de gemeente Linkebeek, na jarenlang

geen gevolg te hebben gegeven aan het decreet van 1977, uiteindelijk een vlag werd opgedrongen. Ze is ontworpen door de Vlaamse Heraldische Raad.

Kan de minister mij meedelen of aan deze procedure kosten zijn verbonden ?

Zullen die desgevallend verhaald worden op het gemeentebestuur ?

Hoe komt het dat de weigering van Linkebeek om uitvoering te geven aan bovengenoemd decreet zolang werd gedoogd ?

Antwoord

De vraag betreft de toepassing van het decreet van 28 januari 1977 tot vaststelling van het wapen en de vlag van de gemeenten, een aangelegenheid waarvoor de Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden bevoegd is.

Vraag nr. 295
van 1 juni 1993
van de heer H. OLAERTS

Wegentelefoon — Publiciteitscampagne

Enige tijd geleden startte de minister met de Wegentelefoon. De start hiervan ging gepaard met een uitgebreide campagne : TV-spots, affiches, enzovoort. Langs de autosnelwegen werd dit mee ondersteund door publiciteitsborden met het groene nummer.

1. Wanneer werd met de Wegentelefoon gestart ?
2. Wat is de exacte kostprijs, met onderverdeling volgens de verschillende media van de campagne die de Wegentelefoon introduceerde ?
3. Hoeveel borden die publiciteit maakten voor de Wegentelefoon werden er langs autosnelwegen en snelwegen geplaatst met reclame en zonder reclame ? Waar ?
4. Voor welk bedrag werd door welke adverteerders reclame geplaatst sinds de start van de campagne ?
5. Wat zijn de voorwaarden (financieel, andere) om de reclame te plaatsen ?
6. Welk reclame(regie)bureau organiseert de campagne ? Onder welke voorwaarden ?

Antwoord

Het lid haalt in zijn vraagstelling twee acties door elkaar. Enerzijds was er de mediacampagne rond de Wegentelefoon en de Netheidsactie (vraag 1 en 2), anderzijds werden enkele officiële dienstborden geplaatst langs de autowegen om die nieuwe dienstverleningen van de overheid kenbaar te maken (vragen 3 tot en met 8).

1. De Wegentelefoon ging van start op 29 september 1992.
2. Om de mensen te sensibiliseren omtrent de staat van onze wegen en om het initiatief van de Wegen-

telefoon bekend te maken, werd in oktober-november 1992 een campagne gevoerd met als onderdelen : twee TV-spots, affiches langs de autowegen, een infofolder en een regeringsmededeling. De actie werd mee gesponsord door de BRTN. Het totale bedrag van deze campagne bedroeg 10.801.020 frank (exclusief BTW).

3. Eind september werd gestart met het plaatsen van de eerste 10 dienstborden langs de autowegen. Tot nu toe zijn de meeste daarvan geheel of gedeeltelijk ingenomen, namelijk op de Ring om Brussel, de E 40, de E 411 en de A 19.
4. Opbrengst tot op heden voor 1993 : 12,1 miljoen frank.
5. Het afhuren van een bord kost op jaarbasis :
 - 800.000 frank voor 1/4 van de oppervlakte ;
 - 1.500.000 frank voor 1/2 van de oppervlakte ;
 - 2.900.000 frank voor een heel bord.

Het plaatsen van deze borden is conform de wet van 12 juli 1956 tot vaststelling van het statuut van de autosnelwegen. Het contract tussen de overheid en de verschillende bedrijven voorziet in de naleving van de voorwaarden, gestipuleerd in voornoemde wet.

6. Wat de verdere commercialisering van deze Netheidsactie via borden langs de autosnelwegen betreft, wordt overwogen een externe communicatiespecialist aan te werven. Tot nu toe gebeurde de coördinatie (vooral bij de start en de eerste projecten) door onze eigen administratieve diensten.

Vraag nr. 302
van 9 juni 1993

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Aanleg van transferia in Brusselse rand — Verstedelijking

In een aantal gemeenten van de Brusselse rand heerst op dit ogenblik nogal wat onrust omtrent een soort structuurplan dat zou zijn opgemaakt door het studie-bureau Mens en Ruimte in opdracht van onder meer de intercommunale Haviland en de kamer van koop-handel van Brussel.

In het plan is immers sprake van de aanleg van zogenaamde transferia. Dit zijn imense parkeerterreinen waar pendelaars kunnen overstappen op het openbaar vervoer. Er zouden vijf dergelijke transferia worden gebouwd in Beersel, respectievelijk Liedekerke, Zemst, Leuven en Overijse. Wat Beersel en Overijse betreft zou dit niet alleen qua ruimtelijke ordening verstrekkende gevolgen kunnen hebben, want het plan voorziet ook in de bouw van een soort winkelcentrum voor regionaal gebruik, later mogelijk aangevuld met een hotel en een aantal kantoorgebouwen. Het is duidelijk dat dit een verdere verstedelijking van de betrokken gemeenten tot gevolg heeft.

Is de minister op de hoogte van deze studie ?

Klopt het dat voor deze studie geld van de Vlaamse Gemeenschap is uitgetrokken via het impulsgebied Zennevallei ?

Meent de minister dat Overijse en Beersel moeten fungeren als vuilnisbak voor Brussel en Wallonië, zoals de burgemeester van Beersel het onlangs zo plastisch uitdrukte ?

Wat zijn de kansen dat dit scenario ooit werkelijkheid wordt ?

Antwoord

De studie waarvan gewag wordt gemaakt, is niet gekend bij het bestuur Ruimtelijke Ordening. Er kan daaromtrent dan ook geen standpunt worden ingenomen.

De kredieten betreffende de impulsgebieden worden niet beheerd door voornoemd bestuur.

Vraag nr. 310
van 16 juni 1993

van de heer E. VAN VAERENBERGH

Nieuw spoorwegstation in Liedekerke — Omstreden vestigingsplaats

In een tijd dat er heel wat stations gesloten worden, gaat men in Liedekerke nog een nieuw spoorwegstation bouwen.

De milieuraad en verschillende leefmilieugroepen uit de omgeving hebben reeds negatief gereageerd op deze plannen.

Indien er aan het negatieve advies geen gevolg wordt gegeven — wat de Liedekerkse milieuraad vreest — moeten enkele voorwaarden worden opgelegd.

Naar ik verneem zou de vestiging van het station in strijd zijn met de vroeger ingenomen standpunten van Aminal over analoge voorstellen, zoals onder meer voor het crematorium.

Eveneens is ze ook in tegenstelling met de jongste versie van de Groene Hoofdstructuur van Vlaanderen waarin het betrokken gebied effectief deel uitmaakt van verbindinggebied 233.

Daarenboven is er ook het milieueffectenrapport van Mens en Ruimte waaruit blijkt dat deze lokatie behoort tot een gebied met zeer hoge biologische waarde en dus geen ideale plaats is voor gebouwen.

1. Is het mogelijk mij een stand van zaken mee te delen aangaande dit dossier ?
2. Is de minister op de hoogte van de negatieve adviezen van de milieuraad en andere milieuverenigingen ?
3. Waarom zou dit BPA — tegen de geest van de wet in en voordat het milieuoontwikkelingsplan van de gemeente is opgemaakt — nog vlug moeten worden doorgedrukt ?
4. Is er reeds enig overleg gepleegd tussen de Vlaamse regering en de bevoegde federale minister over deze problematiek ?
5. Wat is het standpunt van de minister inzake dit dossier ?

Antwoord

De vestigingsplaats is voor het grootste gedeelte gesitueerd binnen de omschrijving van het BPA nummer 9, Valier, doch tevens gedeeltelijk binnen de omschrijving van het BPA nummer 7, Industriële wijk.

Het BPA nummer 9, Valier, is in herziening gesteld bij koninklijk besluit van 16 maart 1981 en een wijzigingsplan werd voorlopig aanvaard door de gemeenteraad op 10 september 1992. De plenaire vergadering had plaats op 13 mei 1992.

Het BPA nummer 7, Industriële wijk, werd in herziening gesteld bij ministerieel besluit van 19 oktober 1992; een voorontwerp werd eveneens besproken op de plenaire vergadering van 13 mei 1992. Dit BPA bevindt zich aan de overzijde van de spoorweg tegenover het BPA nummer 9 en bevat de tweede toegang tot het station.

Er werd op de plenaire vergadering beslist dat een meer gedetailleerd voorstel zou worden uitgewerkt en voorgelegd, wat tot op heden nog niet gebeurde.

**Vraag nr. 317
van 23 juni 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE**

Zie :
N. De Batselier
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 224
van 23 juni 1993
van de heer F. Van den Eynde
Blz. 888.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord op bovenvermelde vraag zal worden verstrekt door de Vlaamse minister bevoegd voor Ambtenarenzaken.

I. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

**Vraag nr. 183
van 10 juni 1993
van de heer M. OLIVIER**

Secundair onderwijs — Aantal aanvragen voor studietoelagen

Het is duidelijk dat het secundair onderwijs steeds in mindere mate kosteloos kan worden genoemd. Door de beperkte subsidiëring hebben de onderwijsinstellingen meer en meer de neiging om de kosten van bepaalde activiteiten af te wentelen op de ouders, denken we maar aan sneeuw- en bosklassen, educatieve uitstappen enzovoort.

Voor minder gegoede ouders houdt dit vaak een zware financiële opoffering in omdat zij hun kind niet gediscrimineerd willen zien ten opzichte van de anderen. Het is dus belangrijk na te gaan in welke mate de ouders van leerlingen uit het secundair onderwijs een beroep doen op studietoelagen en die ook effectief krijgen.

Kan de minister mij meedelen, voor elk van de 5 voorbije schooljaren :

1. hoeveel aanvragen positief werden beantwoord ;
2. hoeveel aanvragen voor studietoelagen werden afgewezen en wat de motieven hieromtrent waren ;
3. wat het globale hieraan bestede bedrag is ?

Antwoord

De hierna volgende tabel geeft voor de vijf laatste schooljaren de evolutie weer van het aantal toekenningen, het totaal uitgekeerde bedrag, het aantal afwijzingen om financiële redenen en de afwijzingen om niet-financiële redenen.

De afwijzingen om niet-financiële redenen zijn in hoofdzaak te wijten aan het niet-voldoen aan de pedagogische voorwaarden, zoals een jaar overdoen, het volgen van studies in het buitenland wanneer deze studies in België gevolgd kunnen worden enzovoort.

Een andere reden tot afwijzing is het niet-voldoen aan de nationaliteitsvoorwaarden.

Tevens kan ik het lid nog meedelen dat deze gegevens de toestand weergeven op 25 juni 1993.

Schooljaar	Toekenningen	Bedrag	Afwijzing om financiële redenen	Afwijzing om andere redenen
1992-1993	97.078	616.906.100	35.956	2.647
1991-1992	106.813	673.453.100	41.797	3.131
1990-1991	118.247	761.793.900	31.708	3.264
1989-1990	126.205	825.046.200	30.699	3.261
1988-1989	128.725	837.747.900	32.244	3.796

**Vraag nr. 184
van 10 juni 1993
van de heer M. OLIVIER**

Secundair technisch en beroepsonderwijs — Evolutie schoolbevolking en herwaardering TSO

Uit statistieken blijkt dat de schoolbevolking in het technisch onderwijs, en meer bepaald in het secundair beroepsonderwijs, daalt.

Voor het schooljaar 1992-1993 wordt in de provincies Oost- en West-Vlaanderen alleen al een daling van 21 procent van het aantal leerlingen in het technisch secundair onderwijs genoteerd.

De achteruitgang in het technisch secundair onderwijs is vooral te wijten aan een verkeerde maatschappijvisie : het wordt teveel beschouwd als een afvloeiingssysteem voor het ASO. Sensibilisering van ouders en leerkrachten is dus noodzakelijk.

1. Graag zou ik, voor de jongste 5 schooljaren en voor elk net afzonderlijk, een overzicht krijgen van de schoolbevolking in het technisch secundair onderwijs en in het secundair beroepsonderwijs in Vlaanderen.
2. Eveneens zou ik graag vernemen welke sensibiliseringsacties de minister plant om een nieuwe opmars van het TSO te stimuleren.

Antwoord

1. Het gevraagde overzicht wordt het lid rechtstreeks toegestuurd. Het betreft uittreksels uit de statistische jaarboeken van het onderwijsdepartement voor de schooljaren 1987-1988 tot en met 1991-1992 (dit laatste is het meest recente waarvoor een jaarboek gepubliceerd werd), bevattende een overzicht van de schoolbevolking in het voltijds secundair onderwijs, opgedeeld per provincie, per onderwijsnet en per onderwijsvorm.
2. De revalorisatie van het technisch secundair onderwijs (TSO) is geen holle slogan. In de schoot van de Vlaamse Onderwijsraad werd immers de voorbije jaren intens gewerkt aan de voorbereiding van een Staten-generaal voor het TSO. Dit initiatief, dat in Brussel heeft plaatsgevonden op 20 maart 1993, heeft als bedoeling gehad enerzijds impulsen te geven aan een toekomstgericht TSO en anderzijds deze onderwijsvorm te verheffen tot een **prioritair** beleidsthema.

Via de Staten-generaal hebben zowel de overheid, de onderwijsinrichters, als de sociale partners zich geëngageerd om te streven naar een verzoening tussen de vrije onderwijskeuze en bedrijfseconomische en tewerkstellingsimperatieven.

In concreto gaat de oriëntatie naar verschillende deelaspecten, namelijk :

- de organisatie van het onderwijsaanbod in arbeidsmarktperspectief ;
- de kwalitatief-inhoudelijke aspecten van het TSO in het kader van de aansluiting ;
- een samenwerkingsmodel tussen scholen en beroepsleven ;
- de instroom in het TSO ;
- de uitrustingsproblematiek en financiering ;
- de beheersproblematiek van de technische school.

Bepaalde componenten zijn rijp voor beleidsbeslissing, andere behoeven een verdere uitdieping, een oplossing voor vastgestelde knelpunten of bijkomend wetenschappelijk onderzoek.

Hoe dan ook heerst er bij alle betrokken geledingen een consensus dat een geactualiseerd profiel voor het TSO essentieel is. ook de Vlaamse onderwijsautoriteiten zullen niet afzijdig blijven bij de sensibilisering en uitvoering van deze actie.

Het gedetailleerd verslagboek van de Staten-generaal dat het lid rechtstreeks wordt toegezonden, moge hiervan het onbetwistbaar bewijs leveren.

**Vraag nr. 185
van 10 juni 1993
van de heer M. OLIVIER**

Sociale toelagen aan universiteiten – Bedrag en criteria

1. Welk bedrag aan de sociale toelagen werden de laatste 5 jaar (1989-1993) uitgekeerd aan de Nederlandstalige universitaire instellingen ? Is het mogelijk dit bedrag op te geven per universitaire instelling ?
2. Wat is het aantal studenten aan die universitaire instellingen ? Kan de minister dit opsplitsen per instelling en daarbij ook het aantal niet-Belgische studenten vermelden ?
3. Welk criterium wordt gehanteerd bij de toekenningen van de sociale toelagen aan de universitaire instellingen ?

Antwoord

1. Zie bijgevoegde tabel 1 : Wettelijke sociale toelagen 1989-1993 ;
2. Zie bijgevoegde tabel 2 : Studentenaantallen.
3. Het criterium voor toekenning van de sociale toelagen is vastgelegd in de wet van 3 augustus 1960 houdende toekenning van sociale voordelen aan de universiteiten.

Tabel 1 : Wettelijke sociale toelagen 1989-1993 (uitgedrukt in miljoenen frank)

Instelling	1989	1990	1991	1992 (1)	1993 (1)
VUB	56,4	58,8	61,4	58,9	61,0
KUL	141,0	147,8	156,0	163,8	171,2
UFSIA	29,8	30,4	31,2	31,0	30,8
UIA	12,6	13,1	14,1	16,2	17,9
LUC	7,0	6,8	7,3	14,4	16,4
KUB	6,3	8,0	8,4	7,1	6,4
RUG	91,0	94,2	97,9	104,8	112,7
RUCA	17,5	18,2	19,2	20,5	24,5
Totaal	361,6	377,3	395,5	416,7	440,9

(1) realistische ramingen.

Tabel 2 : Studentenaantallen : financierbare studenten

Instelling	1989		1990		1991		1992 (1)	1993 (1)
	Belgen	Buitenlanders	Belgen	Buitenlanders	Belgen	Buitenlanders	B + N B	B + N B
VUB	6.125	466	6.187	502	6.193	537	6.153	6.204
KUL	19.485	754	19.833	759	20.254	805	21.583	21.960
UFSIA	3.470	88	3.402	99	3.339	102	3.310	3.146
UIA	1.302	44	1.327	35	1.368	41	1.588	1.700
LUC	732	21	683	18	705	18	733	1.350
KUB	667	8	822	6	834	3	691	608
RUG	11.500	255	11.488	268	11.490	280	12.376	13.075
RUCA	1.717	165	1.710	180	1.721	194	14.388	2.328
Totaal	44.998	1.801	45.452	1.867	45.904	1.980		
	46.799		47.319		47.884		48.446	50.371

(1) realistische ramingen die nog goedgekeurd moeten worden.

Vraag nr. 186
van 10 juni 1993
van de heer J. EEMAN

Onderwijzend personeel — Samenstelling van pensioen-dossier

Naar het schijnt worden bij de samenstelling van de pensioendossiers voor eensluidend verklaarde afschriften gevraagd van de diploma's, de aanstellingsdiensten, de benoemingsbesluiten enzovoort. Aangezien al die administratieve stukken terug te vinden moeten zijn in de personeelsdossiers op het departement, wil ik vragen naar de reden(en) hiervoor.

Ter aanvulling weze vermeld dat die handelwijze niet alleen tijdrovend is, maar bovendien nog onkosten meebrengt voor de betrokkenen.

Kan die procedure niet sterk vereenvoudigd worden ?

Antwoord

Naast een vaststelling van de geldelijke loopbaan en de berekening van het weddebedrag van de laatste vijf jaren, moet het pensioendossier van het personeel van het onderwijs omvatten : een uittreksel uit de geboortakte en de huwelijksakte, een voor eensluidend verklaard afschrift van de behaalde diploma's of bekwaamheidsbewijzen en dienstattesten van niet-onderwijsdiensten.

Uit een navraag in de personeelsdiensten belast met de samenstelling van de pensioendossiers blijkt evenwel dat bovenvermelde documenten nog uiterst zelden

opgevraagd worden, omdat zij meestal terug te vinden zijn in de personeelsdossiers.

Vraag nr. 187
van 16 juni 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Gemeentescholen — Toenemend leerlingenaantal in landelijke gebieden

Uit verschillende bronnen verneem ik dat sinds enkele jaren de gemeentelijke lagere scholen in de meer landelijke gebieden van Vlaanderen steeds meer succes zouden hebben en dat hun leerlingenaantal flink zouden stijgen, terwijl de lagere scholen van het gemeenschapsonderwijs en zelfs van het vrij onderwijs op dat vlak aan belang zouden inboeten.

Kan de minister dit bevestigen (zo mogelijk met cijfers) ?

Zo ja, hoe is dit fenomeen te verklaren ? Heeft de minister reeds maatregelen getroffen om in te spelen op deze voorkeur voor het gemeentelijk lager onderwijs in de landelijke gebieden ?

Bestaat er een verklaring voor het feit dat deze tendens in de steden niet waar te nemen valt ?

Antwoord

Over het geheel van de betrokken lagere scholen evolueerde de schoolbevolking over de laatste drie schooljaren als volgt :

	1990-1991		1991-1992		1992-1993		
ARGO : Officieel	55.671	54.400	- 1.271	- 2,3 %	53.969	- 431	- 0,8 %
GO	91.300	89.994	- 1.306	- 1,4 %	89.105	- 889	- 1 %
Vrij GO	266.661	262.299	- 4.362	- 1,6 %	257.900	- 4.399	- 1,7 %

Daaruit blijkt niet dat het gemeentelijk onderwijs opvallend beter zou scoren dan de andere netten. Mijn administratie beschikt niet over afzonderlijke cijfers over zogenaamde landelijke gebieden.

In het kleuteronderwijs is de stijging in het gemeentelijk onderwijs wel beduidend zoals blijkt uit de onderstaande cijfers :

	1990-1991		1991-1992		1992-1993		
ARGO : Officieel	27.911	28.083	+ 172	+ 0,6 %	28.010	- 73	- 0,3 %
GO	37.452	39.088	+ 1.636	+ 4,4 %	40.538	+ 1.450	+ 3,7 %
Vrij GO	148.189	149.554	+ 1.365	+ 0,9 %	150.908	+ 1.354	+ 0,9 %

Dit fenomeen vindt zijn oorsprong voornamelijk in het feit dat vroeger het kleuteronderwijs buiten de steden bijna uitsluitend tot het katholieke net behoorde. Nu worden veel gemeentelijke lagere scholen uitgebreid tot basisscholen.

Ik heb geen maatregelen genomen om op dit verschijnsel in te spelen, noch om het aan te moedigen of af te remmen.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 107
van 8 juni 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Luchthaven van Deurne — Nachtelijk vervoer Antwerp-supporters

Onlangs is de luchthaven van Deurne gebruikt voor nachtelijk vervoer van Antwerp-supporters naar de bekerfinale in Wembley. De bevolking in de buurt stond daarbij bloot aan geluidswaarden van om en nabij de 90 dB (A).

1. Gaat het hier niet om een illegale trafiek ?
2. Hoe heeft de minister hierop gereageerd ?
3. Bovendien werd de gebeurtenis uitgespeeld als een publiciteitsstunt. Hoe heeft de minister daarop gereageerd ?

Antwoord

1. Het vervoer van Antwerp-supporters naar de bekerfinale in Wembley (12-13 mei 1993) gebeurde op

volstrekt legale wijze. Enkel vliegtuigen die voldeden aan de geluidsnormen opgenomen in Annex 16 ICAO Hoofdstuk III werden voor dit vervoer toegelaten. De bepalingen van het internationaal recht en de nationale reglementering inzake het verlenen van vergunningen voor niet geregelde vluchten werden volledig toegepast.

2. Op de luchthaven kwam slechts één voorafgaandelijke klacht toe over mogelijke geluidshinder. Tijdens de nacht werd opnieuw één klacht genoteerd. Het is overigens onjuist te beweren dat geluidswaarden van om en bij 90 db werden bereikt.
3. Ik heb geen kennis van openbare verklaringen omtrent deze trafiek door een personeelslid van de Vlaamse Gemeenschap.

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 42
van 7 juni 1993
van de heer L. BARBE

Elektromagnetische pollutie — Wetenschappelijk onderzoek

De laatste jaren krijgt elektromagnetische pollutie steeds meer aandacht. Het gaat om de invloed van bijvoorbeeld hoogspanningslijnen en draagbare telefoons op de volksgezondheid. In verschillende studies werd er een duidelijk verband vastgesteld tussen elektromagnetische velden en kanker bij kinderen. Nader onderzoek dringt zich in deze complexe materie zeker nog op. Ik meen dan ook dat de overheid dit onderzoek bijzondere aandacht moet schenken. Dit kan bijvoorbeeld door specifieke projecten in de Vlaamse Instel-

ling voor Technologisch Onderzoek (VITO) en door subsidiëring van onderzoek aan universiteiten.

1. Welke budgetten zijn er de laatste jaren besteed aan wetenschappelijk onderzoek inzake elektromagnetische pollutie ?
2. Welke projecten zijn er afgewerkt ? Welke projecten zijn aan de gang of gepland ?
3. Zijn hiervan al rapporten ter beschikking ?
4. Welke rol ziet de minister hierin voor de VITO ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

Antwoord

Het gecoördineerde antwoord op bovengenoemde vraag zal verstrekt worden door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

Vraag nr. 43 van 23 juni 1993 van de heer F. VAN DEN EYNDE

Zie :
N. De Batselier
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 224
van 23 juni 1993
van de heer F. Van den Eynde
Blz. 888.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de Vlaamse minister bevoegd voor **Ambtenarenzaken**.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 57 van 8 juni 1993 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Centrum voor residentieel welzijnswerk — Erkenning en subsidiëring

De problemen die zich voordoen bij de centra voor residentieel welzijnswerk in het algemeen, en het Vrouwenopvanghuis in Diest in het bijzonder, zijn de minister bekend.

Het Vrouwenopvanghuis wordt erkend en gesubsidieerd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 4 april 1990. Deze reglementering voorziet in geen werkingstoelagen, wel in een subsidiëring van slechts 90 percent van de personeelskosten.

Naar ik verneem zou het de intentie van de minister zijn om vanaf 1993 een 100 percent loonsubsidieëring op basis van de weddeschalen gehanteerd in de bijzondere jeugd- en gehandicaptenzorg, en een substantiële werkingstoelage toe te kennen.

Daar de betrokken centra op dit ogenblik in een grote rechtsonzekerheid verkeren, vraag ik de minister wanneer er ter zake een initiatief zal worden genomen.

De specifieke functie van het Vrouwenopvanghuis in Diest en de vaak complexe problematiek van de thuislozen vereist een intensieve begeleiding. Genoemde reglementering voorziet echter maar in een zeer beperkte personeelsformatie. Hierdoor kunnen de arbeidsrechtelijke verplichtingen ten aanzien van het personeel en de overheid soms nauwelijks nageleefd worden en komt de kwaliteit van de hulpverlening in het gedrang.

Daarom lijkt het mij noodzakelijk dat de Vlaamse Executieve aan het Vrouwenopvanghuis in Diest, evenals aan de andere opvangcentra, een uitbreiding van de personeelsformatie met minimum 1 hulpverlener toekent.

Wat is het standpunt van de minister ter zake ?

Antwoord

Eerstdaags wordt het ontwerp-besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 april 1990 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van de centra voor residentieel welzijnswerk, voorgelegd. De rechtszekerheid van de centra wordt aldus volkomen gewaarborgd.

De belangrijkste wijzigingen in het ontwerp-besluit betreffen het optrekken van de loonsubsidieëring van 90 percent naar 100 percent, de toepassing van de weddeschalen en de functie-eisen die in de sector van de bijzondere jeugdbijstand en van de gehandicapten gelden en de toekenning van een werkingstoelage.

Door de honorering van vragen tot capaciteitsuitbreiding en door enkele nieuwe erkenningen, werden per 1 juni 1993 122 supplementaire opvangplaatsen en 17 bij komende begeleiders subsidieërbare.

Overigens worden thans de besprekingen aangevat over de verdeling van 150 supplementaire arbeidskrachten voor de sectoren Residentieel Welzijnswerk, Bijzondere Jeugdbijstand en de Bijzondere Opvang van Kind en Gezin. De centra voor residentieële opvang van vrouwen met kinderen, waartoe het Vrouwenopvanghuis te Diest behoort, zullen bijzondere aandacht genieten bij de genoemde besprekingen.

Vraag nr. 58 van 8 juni 1993 van de heer R. VAN HOOLAND

Rusthuizen en serviceflats in Oost-Vlaanderen — Aanvragen

Ik zou het zeer op prijs stellen te mogen vernemen

hoeveel rusthuisbedden en serviceflats in Oost-Vlaanderen aangevraagd zijn, principieel toegekend werden, definitief toegezegd werden of geweigerd werden, of nog in behandeling zijn (in welke fase). Kan de minister mij de vestigingsplaats, de geplande en de reële capaciteit eventueel ook meedelen ?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 25 november 1992, dat met ingang van 10 februari 1993 de besluiten van de Vlaamse Executieve van 4 april 1990 en 27 februari 1991 vervangt, voorziet in de realisatie van 5.000 wooneenheden in serviceflatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening en 5.000 wooneenheden in rusthuizen en rusthuisafdelingen via de alternatieve financiering.

Met betrekking tot dergelijke subsidiëring van bejaardenvoorzieningen in de provincie Oost-Vlaanderen, geeft dit volgende stand van zaken :

a. Aangevraagde principiële toezeggingen :

- rusthuizen : 8 projecten met 408 wooneenheden ;
- serviceflatgebouwen : 28 projecten met 942 wooneenheden.

Aangezien het aantal eenheden waarvoor volgens het wettelijke kader een subsidiëringstoezegging kan worden verleend — 5.000 wooneenheden en 5.000 wooneenheden — bereikt is, kan aan deze aanvragen geen gunstig gevolg worden gegeven.

b. Verleende principiële toezeggingen :

- rusthuizen : 37 projecten met 2.592 wooneenheden ;
- serviceflatgebouwen : 78 projecten met 2.385 wooneenheden.

c. Definitief toegezegde projecten (goedgekeurde voorontwerpen, ontwerpen van financieringsovereenkomst) :

- rusthuizen : 14 projecten met 1.045 wooneenheden ;
- serviceflatgebouwen : 37 projecten met 1.239 wooneenheden.

Overzichtslijsten met betrekking tot deze drie categorieën van projecten met onder meer vermelding van de vestigingsplaats, de geplande capaciteit en de stand van zaken van deze dossiers, werden gezien het volume rechtstreeks aan het lid toegezonden.

Vraag nr. 59 van 8 juni 1993 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Kind en Gezin — Subsidies voor kinderopvang

Kan de minister mij voor het jaar 1992 cijfers verstrekken aangaande de subsidies die Kind en Gezin uitbetaalde aan kinderdagverblijven, respectievelijk diensten voor opvanggezinnen ?

Antwoord

De totale financiële bijdrage voor kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen bedroeg in 1992 ruim 2,2 miljard frank.

Op het financieel boekjaar 1992 werd door Kind en Gezin een bedrag van 1.756,3 miljoen frank uitbetaald voor kinderdagverblijven en 459,8 miljoen frank voor de diensten voor opvanggezinnen.

Vraag nr. 60 van 9 juni 1993 van de heer P. CHEVALIER

Seniorenbeleid — Initiatieven en resultaten

In haar regeerakkoord stelt de Vlaamse Executieve onder punt 2.3. van het seniorenbeleid het volgende :

“Voor de sterk groeiende groep van zorgbehoefte bejaarden zullen de inspanningen worden voortgezet inzake :

- het bevorderen en ondersteunen van het zelfstandig wonen van bejaarden ;

- de jaarlijkse groei met 3 procent van de gezins- en bejaardenhulp, alsook de integratie van de poetsdiensten in het regulier circuit, met doorstromingskansen naar gezins- en bejaardenhulp ;

- de realisatie van het beleidsplan voor de bouw van rustoorden en serviceflats zal constant worden opgevolgd en indien nodig gecorrigeerd en/of aangevuld ;

- in overleg met de nationale overheid zal de gelijk-schakeling van tegemoetkomingen ongeacht de aard van de voorziening waarop de bejaarde een beroep doet (RVT, thuisverzorging, rustoord, . . .) worden doorgevoerd ;

- inzake de problematiek van bejaarden die met hun pensioen de verblijfkosten in een rustoord niet kunnen dekken, zullen de nodige voorstellen uitgewerkt worden. Dit houdt in : onderzoek naar het reduceren van de bouwkost door standaardisatie, naar het loslaten van de programmatie voor niet subsidieerbare rustoorden en het vastleggen van de hoogte en samenstelling van de dagprijs in de erkenningsvoorwaarden.”

Kan de minister mij mededelen welke initiatieven op decreetgevend en reglementerend vlak werden genomen en welke concrete resultaten ter zake werden bereikt ?

Antwoord

Gelet op de omvang van de gevraagde gegevens, werd het antwoord rechtstreeks aan het lid opgestuurd.

Vraag nr. 68
van 23 juni 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Zie :

Vraag nr. 224
 van 23 juni 1993
 van de heer F. Van den Eynde
 Blz. 888.

Antwoord

Het gecoördineerde antwoord op deze vraag zal verstrekt worden door de Vlaamse minister van Ambtenarenzaken, de heer L. Van den Bossche.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
 VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
 WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
 EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 86
van 3 juni 1993
van de heer L. GOUTRY

Bouwplannen voor elektriciteitscentrale in Brugge — Raadpleging bevolking

Naar verluidt zou er een denkpiste geopend zijn om twee elektriciteitscentrales te bouwen op het industrieterrein van de Blauwe Toren in Brugge. Het zouden centrales betreffen van respectievelijk 480 en 320 megawatt.

Graag vernam ik van de minister-president het volgende :

1. Kan dit bericht bevestigd worden ?
2. In welke mate en wanneer zal de bevolking in deze aangelegenheid geraadpleegd worden ?

Antwoord

In functie van de noodzakelijke electriciteitsvoorziening in de provincie West-Vlaanderen dient een nieuwe elektriciteitscentrale in de kustprovincie gebouwd te worden.

Als type elektriciteitscentrale wordt gekozen voor het meest milieuvriendelijke, namelijk een gascentrale of STEG-centrale (stoom- en gasturbinecentrale). Gezien de noodzakelijke gastoevoer en beschikbaarheid van koelwater viel logischerwijze de keuze op de achterhaven van Zeebrugge.

Dit stuitte echter op maritiem-technische bezwaren van het havenbestuur van Zeebrugge.

Momenteel wordt inderdaad de mogelijkheid onderzocht om de centrale te vestigen aan het watergebonden industrieterrein Blauwe Toren langs het Boudevijnkanaal in Brugge.

De beslissing tot vestiging daar zal pas gebeuren na volledige goedkeuring van het dossier door het stadsbestuur, en na het voorleggen van een milieueffectenrapport waarbij de Brugse bevolking uiteraard geïnformeerd en geraadpleegd zal worden.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 139
van 2 februari 1993
van de heer F. DEWINTER

Kanaal Oelegem-Zandvliet — Werkgroep

Onlangs heeft de Interministeriële Conferentie van Verkeer en Infrastructuur (ICVI) op vraag van Wallonië het probleem Oelegem-Zandvliet besproken. De aanleg van de Zoomse Havenweg en de mogelijke inrichting van het Logistiek Park Zandvliet heeft ervoor gezorgd dat het noordelijk tracé van het omleidingskanaal niet meer bruikbaar is. Vooral Luikse industriële kringen hebben tegen deze gang van zaken geprotesteerd. Wat de zuidelijke oplossing aangaat, verschillen de meningen over de vraag of het kanaal onder de autoweg en de spoorweg zal kunnen lopen. Volgens de Antwerpenaars zal dit mogelijk zijn. De Luikenaars hebben echter technische bezwaren. De ICVI heeft een werkgroep samengesteld belast met het uitwerken van een samenwerkingsakkoord over het probleem. Het lot van het kanaal Oelegem-Zandvliet zal afhangen van dit akkoord.

1. Heeft de werkgroep een streefdatum voor het indienen van haar rapport ? Bronnen wijzen erop dat de werkgroep nog niet vergaderde.
2. Zal de werkgroep zich met de technische problemen en bezwaren bezighouden ? Indien niet, wie zal er dan beslissen, wanneer en hoe ?

Antwoord

Alvorens te antwoorden op zijn vragen wens ik het lid erop te wijzen dat het tracé voor het kanaal Oelegem-Zandvliet nog steeds op het gewestplan Antwerpen geserveerd is. Deze behoudende maatregel moet het mogelijk maken de realisatie van het project in overweging te nemen van zodra daartoe de noodzaak bestaat. Het moet de overheid toelaten om een beleid op termijn te voeren en om de infrastructuur te kunnen ontwikkelen nodig voor het behoud van het economisch draagvlak van onze samenleving en dit tegen de laagste maatschappelijke kost.

Als antwoord op zijn concrete vragen kan het volgende worden medegedeeld :

1. Het Overlegcomité Regering-Executieven besliste op 2 juni 1992 onverwijld de Interministeriële Conferentie voor Verkeer en Infrastructuur samen te roepen om de onderhandelingen aan te vatten over een samenwerkingsakkoord tussen het Vlaamse Gewest en het Waalse Gewest ter uitvoering van artikel 92 bis paragraaf 2, a van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Inmiddels echter was een samenwerkingsakkoord betreffende de grensoverschrijdende bevaarbare waterwegen in opmaak, door een ambtelijke werkgroep waarin de drie gewesten vertegenwoordigd waren. De ambtelijke werkgroep heeft inmiddels aan de drie bevoegde ministers gerapporteerd.

Omdat er reeds een intergewestelijke werkgroep bestond en vermits de nationale overheid bevoegdheidshalve geen betrokken partij was, werd nooit overgegaan tot de oprichting van de werkgroep bedoeld in de beslissing van 2 juni 1992. Overigens werd in de beslissing van de Interministeriële Conferentie voor Verkeer en Infrastructuur geen tijdslijm gesteld.

Het probleem van het kanaal Oelegem-Zandvliet werd in de bespreking van voormeld samenwerkingsakkoord ingebracht, zoals trouwens ook, op vraag van Wallonië, de bouw van een nieuwe sluis in Lanhay. Tot op heden kon tussen beide partijen nog geen aanvaardbare overeenkomst worden bereikt.

2. Uiteraard heeft voormelde werkgroep zich binnen haar bevoegdheidssfeer bezig gehouden met alle technische aspecten van het dossier. Thans overleggen de bevoegde ministers over de finalisering van de samenwerkingsovereenkomst, die echter finaal door de Vlaamse Executieve moet worden goedgekeurd. Een definitief voorstel kan evenwel slechts voorgelegd worden als alle andere problemen die invloed kunnen hebben op de bepalingen van het samenwerkingsakkoord, zijn opgelost.

Vraag nr. 192
van 16 maart 1993
van de heer A. DE BOECK

Vervuild slib in Zemst — Vergunningen en aanwending

Langs de Zenne werden er belangrijke werken uitgevoerd voor de versterking van dijken en het aanleggen van een duiker op de Oude Zenne, en dit in opdracht van de dienst Tijgebonden Waterwegen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Daarbij werd in Zemst slib gestort op landbouwgronden die volgens het gewestplan de bestemming natuurgebied hebben. Uit analyse van het slib door de Bodemkundige Dienst van België bleek bovendien dat het zeer zwaar vervuild is: "Deze bodem is zeer sterk verontreinigd met lood en zink en sterk verontreinigd met cadmium en koper. (. .) Deze gehalten duiden op een sterke verontreiniging en betekenen een gevaar voor mens, dier en plant. Deze bodem moet gesaneerd worden." Volgens een krantebericht zou bij de werken zelfs een werknemer bevangen zijn met als gevolg werkonbekwaamheid.

1. Werd voor het storten van dit slib een milieuvergunning aangevraagd? Waarom eventueel niet?
2. Werd er een vergunning tot wijzigen van de vegetatie aangevraagd? Waarom eventueel niet?
3. Op welke manier werd het slib verwijderd? Waar werd het uiteindelijk gestort?
4. Is er van dit zwaar verontreinigd slib ook in de dijken verwerkt? Is dit wel wettelijk toegelaten?

Antwoord

In verband met de punten 1 en 2 van zijn vraag, verwijs ik naar het antwoord op vraag nummer 124 van 16 maart 1993, gegeven door de minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, die terzake bevoegd is.

3. De uitgegraven specie die, om technische redenen, tijdelijk op gronden eigendom van het Vlaamse Gewest werd gestort, werd met hydraulische kranen verwijderd en aangewend voor het opzetten van dijken langs de Zenne.
4. Op tegensprekelijke wijze en op initiatief van mijn diensten, werden vijf monsters genomen van de specie waarmee de dijken zijn aangevuld. Het onderzoek van deze monsters door het Provinciaal Instituut voor Hygiëne in Antwerpen wees uit dat slechts één monster van de vijf een resultaat opleverde van organische en anorganische verontreiniging, maar niet in die mate dat — na overleg met de bevoegde diensten — een sanering wenselijk wordt geacht.

Vraag nr. 239
van 23 april 1993
van de heer F. GHESQUIERE

Bouw nieuwe Rattevallebrug in Middelkerke — Planning

Sinds enkele maanden is in Middelkerke, over de vaart Nieuwpoort-Plassendale, de Rattevallebrug onbruikbaar verklaard en gesloten voor alle verkeer.

De vaart Nieuwpoort-Plassendale snijdt het grondgebied van Middelkerke als het ware middendoor. Slechts een paar bruggen zorgen voor een noodzakelijke verbinding tussen de deelgemeenten. De Rattevallebrug is er één van. Thans moeten de weggebruikers een omweg maken van 3 à 5 km via Slijpe of Nieuwpoort.

Mag ik van de minister vernemen of de plannen voor een nieuwe brug door de bevoegde diensten werden opgemaakt? Over welk type gaat het en hoeveel bedragen de kosten?

Wanneer zou de aanbesteding kunnen gebeuren?

Antwoord

De plannen en het bestek voor de bouw van een nieuwe brug over het kanaal Nieuwpoort-Plassendale in Middelkerke, ter vervanging van de versleten Rattevallebrug, wordt thans gefinaliseerd.

Het nieuwe ontwerp betreft een ophaalbrug met 1 rijstrook van 3,50 m breed en twee voetpaden van elk 0,80 m.

De totale kostprijs van de nieuwe brug wordt geraamd op 35 miljoen frank.

Gelet op de verkeershinder die het gevolg is van het sluiten van de Rattevallebrug, zal binnen de perken van de budgettaire mogelijkheden op basisallocatie 73.03 van het programma 64.10 prioriteit worden gegeven aan de aanbesteding van dit werk.

**Vraag nr. 243
van 26 april 1993
van de heer R. VAN HOOLAND**

Auto wegen — Verlichting

Goede verlichting op Vlaamse auto- en gewestwegen is een factor van veiligheid en comfort. Regelmatig wordt het regime van die verlichting aangepast, meestal om financiële redenen.

1. Van wanneer dateert de verlichting op de Vlaamse auto- en gewestwegen ?
2. Hoeveel kilometer en percent van het totale traject van de Vlaamse auto- en gewestwegen is momenteel van openbare verlichting voorzien, respectievelijk in uitvoering en gepland ?
3. Hoeveel is tot nog toe daarin geïnvesteerd, per Vlaamse provincie ?
4. Is er een causaal verband tussen de verkeersveiligheid en het gebruik van de bedoelde openbare verlichting langs de Vlaamse auto- en gewestwegen ? Zo ja, in welke zin en in welke mate ?
5. Welke bezuinigingsacties zijn er de jongste 5 jaar ter zake geweest of worden er nu gepland ? Op welke wegen ? In welke zin en in welke mate ?

Antwoord

1. a. Gewestwegen

Reeds in 1937 heeft het toenmalige Bestuur voor Elektriciteit en Elektromechanica de weg Antwerpen-Brussel verlicht over ongeveer 40 km. In 1967 beslist de minister van Openbare Werken dat de Staat de verlichting van zijn wegen met belangrijke verkeersintensiteit (meer dan 6000 voertuigen tussen 06.00 en 22.00 uur) ten laste zou nemen. Van dan af wordt jaarlijks een programma voor de wegverlichting op de begroting van het ministerie van Openbare Werken opgenomen.

De gemeenten die dit wensen kunnen evenwel nog steeds een eigen verlichtingsinstallatie plaatsen op de gewestwegen.

b. Autosnelwegen

In het begin van de zestiger jaren heeft de minister van Openbare Werken de beslissing genomen om de verkeersknooppunten systematisch te ver-

lichten. Vanaf de zeventiger jaren worden ook geleidelijk de niet verlichte wegvakken tussen de verkeersknooppunten verlicht.

2. a. Gewestwegen

De totale lengte van de Vlaamse gewestwegen is 5.100 km. Hiervan zijn :

- verlicht door het Vlaamse Gewest :
1.365 km (27 %) ;
- voldoende verlicht door de gemeenten :
1.885 km (37 %) .

Op de begroting van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is momenteel de verlichting in uitvoering van 15 km gewestweg.

Op het rollend driejarenprogramma Openbare Werken van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap 1993-1995 zijn de nodige kredieten ingeschreven voor het aanbrengen van nieuwe installaties van wegverlichting op ongeveer 170 km gewestweg. In dit aantal is ook de lengte van de wegvakken begrepen met een bestaande verlichting die ten gevolge van herprofileringwerken van de weg geheel of gedeeltelijk vernieuwd moet worden.

b. Autosnelwegen

De totale lengte van de autosnelwegen in het Vlaamse Gewest bedraagt 840 km.

Hiervan zijn 700 km (83 percent) voorzien van een doorlopende verlichting. Daarenboven zijn alle op- en afritten van de autosnelwegen verlicht.

Het aanbrengen van een doorlopende verlichting over 22 km van de autosnelweg A 2 is gepland voor 1993.

3. Investeringskosten

De totale investeringskosten uitgedrukt in actuele franken voor de verlichting langs de gewest- en autosnelwegen, die aangelegd is door het vroegere ministerie van Openbare Werken en het Vlaamse Gewest, kunnen als volgt geraamd worden per provincie :

- West-Vlaanderen : 1.470 mio frank ;
- Oost-Vlaanderen : 2.030 mio frank ;
- Antwerpen : 1.920 mio frank ;
- Vlaams Brabant : 1.760 mio frank ;
- Limburg : 1.400 mio frank.

4. Verkeersveiligheid

Wat de autosnelwegen betreft hebben een aantal studies in binnen- en buitenland de ongunstige weerslag aangetoond van een ontbrekende of onvoldoende verlichting op de ongevallenstatistiek.

Zo is bij de doving van de verlichting op een deel van de autosnelwegen in België in de periode 1980-1982 een stijging van het aantal ongevallen bij duisternis vastgesteld van circa 6 percent.

Wat de gewone gewestwegen betreft hebben studies in Groot-Brittannië, uitgevoerd door het Transport and Road Research Laboratory, aangetoond dat het

aanbrengen van een goede wegverlichting het aantal ongevallen bij duisternis doet verminderen met 10 à 15 percent.

Bovendien speelt de verlichting van gewestwegen in bebouwde kommen, buiten haar positief effect op de verkeersveiligheid, ook een belangrijke rol bij het verzekeren van de sociale veiligheid.

5. Bezuiningsacties

Tijdens de laatste jaren werden de volgende **bezuiningsmaatregelen** inzake wegverlichting genomen :

1. De lagedruk-natriumdampampen van 180 W werden vervangen door lampen van 131 W. Hierdoor werd een besparing verwezenlijkt op het energieverbruik van circa 30 percent.
2. De doorlopende verlichting op de autosnelwegvakken tussen de verkeersknooppunten wordt 's nachts gedoofd tussen 0.30 uur en 5.30 uur. Dit levert een jaarlijkse besparing op aan energieverbruik en aan de levering van vervangingslampen van ongeveer 40 mio frank.
3. In het kader van de vervanging van vetuste betonnen verlichtingspalen op diverse autosnelwegvakken, zal dank zij het gebruik van een nieuw type verlichtingstoestel en hogere lichtmasten (20 m in plaats van 16 m), 1 verlichtingspaal op 2 uitgespaard kunnen worden. Deze maatregel levert voor de betrokken vakken een besparing op van 25 percent op de investeringskosten en 30 à 50 percent op de energie- en exploitatiekosten.

Vraag nr. 259

van 5 mei 1993

van de heer **L. VAN NIEUWENHUYSEN**

Wegborden met grensaanduiding Vlaanderen — Beschadiging of verdwijning

Uit het blad Spoorslag van het Vlaams Komitee Druivenstreek, verneem ik dat de borden waarop de grenzen van Vlaanderen staan aangekondigd, sommigen blijkbaar de ogen uitsteken. Zo heeft het bord langs de grote ring rond Brussel, tussen Waterloo en Groenendaal, er slechts enkele maanden gestaan ; het werd nooit vervangen. Een jaar geleden werd het bord tussen Rozieren en Overijse neergehaald.

1. Kan de minister mij meedelen hoeveel van dergelijke borden er reeds werden beschadigd of zelfs verdwenen zijn ?
2. Wordt er desgevallend klacht ingediend ?
3. Op welke wijze wordt de aanwezigheid en leesbaarheid van deze, en van andere verkeersborden overigens, gecontroleerd ?
4. Zullen de verdwenen borden worden vervangen ?

Antwoord

1. Van de borden waarop de grenzen van Vlaanderen staan aangekondigd zijn er 16 beschadigd of verdwenen.

2. Meerdere malen werd ingeval van beschadiging of verdwijning van vermelde borden klacht ingediend tegen onbekenden.

3. De controle op de aanwezigheid en de leesbaarheid van de borden "Vlaanderen" en van andere verkeersborden gebeurt regelmatig door het personeel van de wegendistricten.

Gelet op de veelvuldige beschadigingen wordt opdracht gegeven aan de administratie Wegeninfrastructuur verscherpte controle uit te voeren waarbij ook de rijkswacht en politie zal worden aangeschreven om hieraan de passende medewerking te geven.

4. In de mate van het mogelijke worden de borden gereinigd of teruggeplaatst. Zonder daadwerkelijke medewerking van rijkswacht en politie dreigen deze toenemende beschadigingen een dergelijke omvang aan te nemen, dat het steeds maar opnieuw herstellen of herplaatsen van de geciteerde borden aanleiding zal geven tot onverantwoorde uitgaven.

Vraag nr. 264

van 7 mei 1993

van de heer **L. BARBE**

Voorlopige markeringen bij wegenwerken — Inefficiëntie

Ter gelegenheid van de uitvoering van wegenwerken op de gewesten N 28 in Aalst-Erembodegem (inmiddels reeds beëindigd) en N 8 in Dilbeek-Itterbeek, werd het verkeer gekanaliseerd van respectievelijk 2 naar 1 en van 4 naar 2 rijstroken.

In tegenstelling met wat het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer (verkeersreglement) bepaalt in artikel 73, werden de overlangse voorlopige markeringen aangebracht met witte grondverf. Er is dan ook geen duidelijk onderscheid meer te maken tussen de (voorlopig niet te volgen) bestaande wegmarteringen en deze die tot doel hebben het verkeer tijdelijk te kanaliseren. Persoonlijk heb ik kunnen vaststellen dat deze toestand tot fatale vergissingen kan leiden en zelfs aanleiding kan geven tot het zogenaamd spookrijden over korte afstanden.

Uit inlichtingen ingewonnen bij verkeersdeskundigen blijkt dat het gebruik van oranje spijkers, zoals bepaald in het verkeersreglement, achterhaald is. Het gebruik van spijkers dateert nog uit vervlogen tijden waarin de belangrijkste verkeerswegen uit kasseibestrating bestonden. In de praktijk kan nu nog enkel gebruik worden gemaakt van oranje grondreflectoren die met lijm op het wegdek worden aangebracht. Ze worden dan ook frequent losgereden en wat overblijft laat bij het verwijderen lijmsporen na op het wegdek, wat op zich ook al tot verwarring kan leiden achteraf.

In de ons omringende landen worden voorlopige markeringen aangebracht in het geel. Daardoor ontstaat een beter contrast tussen bestaande en tijdelijk aangebrachte lijnen. Buiten het gebruik van niet-permanente markeringsverf kan er nu ook gebruik gemaakt worden van verwijderbare markeringsstape die bovendien stroever is dan verf en beter reflecterend bij nacht.

1. Wordt het gebruik van de wettelijk voorgeschreven oranje spijkers nog ingeschreven in de bestekken en wordt het gebruik ervan door de administratie daadwerkelijk gecontroleerd ?
2. Kan de minister een initiatief nemen tot aanpassing van de bestaande wetgeving zodat efficiëntere markeringsmiddelen aangewend kunnen worden ?
3. Kan het gebruik van de gele kleur voor tijdelijke wegmarkeringen worden veralgemeend zoals dat het geval is in de ons omringende landen ?

Antwoord

1. De administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer voorziet niet in een afwijking voor het gebruik van de wettelijk voorgeschreven oranje spijkers, die bij werken het verkeer moeten kanaliseren en die de andere witte overlangse markeringen die op dezelfde plaats zijn aangebracht, ongeldig maken.

Het deel V (Signalisatie van werken) van de algemene omzendbrief nopens de signalisatie geeft hieromtrent de nodige verduidelijkingen. In de bijzondere bestekken wordt verwezen naar het Algemeen reglement op de Politie van het wegverkeer, alsook naar het ministerieel besluit van 25 maart 1977 (Signaleren van werken en verkeersbelemmeringen op de openbare weg) en naar het voormelde deel van de algemene omzendbrief nopens de wegsignalisatie. Het gebruik van oranje spijkers wordt hierdoor opgelegd.

Via omzendingen werden in het verleden de buitendiensten bij herhaling gewezen op het naleven van de officiële reglementeringen met betrekking tot de signalisatie van wegwerkzaamheden in het algemeen. De controle van de naleving behoort tot de dagdagelijkse taak van het toezichhoudend personeel.

Aangezien echter de hechting van de oranje spijkers te wensen overlaat, kunnen bij langdurige werken de bestaande markeringen verwijderd worden en vervangen worden door semi-permanente markeringen voor de duur van de werken.

2. In de schoot van de Interministeriële Conferentie voor Verkeer en Infrastructuur wordt op dit ogenblik overleg gepleegd over de kleur en de aard van de tijdelijke wegmarkeringen.
3. Gelet op artikel 75.1 punt 2 van het koninklijk besluit van 1 december 1975 dat bepaalt dat een gele onderbroken streep op de rand van de weg verbiedt op de rijbaan te parkeren, is het noodzakelijk dat, om verwarring te vermijden, de tijdelijke markeringen een andere kleur hebben. Oranje lijkt hiertoe aangewezen om de dubbele reden dat men in de lijn blijft van wat nu van toepassing is (oranje spijkers) en om een onderscheid te hebben tussen de witte (definitieve markeringen) en de gele (onderbroken) markeringen die het parkeren op de rijbaan verbieden.

Vraag nr. 291 van 27 mei 1993 van de heer E. VAN VAERENBERGH

N 282 — Herstellingswerken

Enige jaren geleden werd de N 282 geasfalteerd op kasseistenen.

Op dit ogenblik moet dit wegdek opnieuw worden hersteld gezien het talrijke verkeer dat erdoor komt, onder meer ten gevolge van de ingrijpende werken aan de Ninoofsesteenweg.

Enige jaren geleden was er op het reserveplan een bedrag ingeschreven voor de herstellingswerken.

1. Wanneer wordt het wegdek van de N 282 opnieuw hersteld ? Is hiervoor in kredieten voorzien in 1994 ?
2. Waarom worden in 1993 of 1994 ook geen herstellingswerken gepland aan de zijbedding van de N 282 tussen de Assesteenweg en Lennik-Centrum langs de rechterkant van de baan in de richting Lennik-Gooik ?

Antwoord

Voor structurele herstellingswerken aan voornoemde gewestweg zijn geen kredieten ingeschreven op het driejarenprogramma 1993-1995.

Wel zullen op het gewoon onderhoudsprogramma de nodige werken worden uitgevoerd voor het in goede staat van berijdbaarheid houden van de rijwegverharding.

Verder wijs ik er toch op dat langs dit wegvak recentelijk de werken beëindigd werden voor de aanleg van een dubbelrichtingsfietspad en dit voor een totaal bedrag van 32 miljoen frank.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 91 van 30 april 1993 van mevrouw M. AELVOET

Predikherenkerk in Leuven — Schade bij restauratiewerken

De Onze-Lieve-Vrouw-ter-Predikherenkerk in Leuven is een waardevol monument dat echter jaren leeg stond en verkommerde. Op 28 november 1991 werd de kerk in erfpacht genomen door de v.z.w. Stichting Monumenten- en Landschapszorg, een v.z.w. van 6 ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De restauratiewerken zijn momenteel aan de gang.

Tijdens de werken zouden er waardevolle middeleeuwse muurschilderingen aangetroffen zijn. Omdat de v.z.w. niet over de nodige financiële middelen zou

beschikken om deze zorgvuldig te bewaren en/of te restaureren, zouden de muurschilderingen gewoon met een laag kalk overdekt zijn. Overigens zou een deel van het waardevol. interieur van de kerk afgebroken zijn en afgevoerd naar het stort. Voor verschillende deskundigen is deze gang van zaken ronduit verbijsterend.

De Koninklijke Commissie voor de Monumenten en Landschappen zou de restauratiewerken bezocht hebben (zowel de centrale commissie als de provinciale), dit in het bijzijn van de directeur van het bestuur Monumenten en Landschappen, tevens afgevaardigd beheerder van de v.z.w. Stichting Monumenten- en Landschapszorg, erfpachthouder.

1. Werden bij de restauratiewerken van de Leuvense Predikherenkerk inderdaad historische muurschilderingen ontdekt en overplakt met een kalklaag ?
2. Werd een deel van het interieur weggebroken en afgevoerd naar een stort ?
3. Werd bij deze restauratiewerken het beschermingsbesluit van 1 februari 1937 overtreden ?
4. Wat waren de bevindingen van de Koninklijke Commissie ?
5. Welke maatregelen heeft de minister genomen om de aangerichte schade zoveel mogelijk te herstellen en te voorkomen dat dit in de toekomst nog gebeurt ?

Antwoord

1. Tijdens de restauratiewerken aan de Predikherenkerk in Leuven werden inderdaad historische muurschilderingen ontdekt. Deze waren in de loop van de eeuwen overdekt met verschillende kalklagen. In opdracht van de v.z.w. Stichting Monumenten- en Landschapszorg werd een wetenschappelijk onderzoek uitgevoerd door het Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium. Hierbij zijn enkele stroken van de muurschilderingen vrijgelegd.
2. Er werd geen deel van het interieur weggebroken. Wel werden enkele jaren geleden kunstwerken door de diensten van de stad Leuven afgevoerd naar een veilige voorlopige bewaarplaats van de stad.
3. Bij de restauratiewerken werden de voorschriften van het beschermingsbesluit gerespecteerd.
4. De Koninklijke Commissie heeft bij haar plaatsbezoek aangedrongen op bij komend archeologisch onderzoek. Dit onderzoek is thans aan de gang.
5. Aangezien er geen schade is aangericht, dringen zich geen bijzondere maatregelen op.

Vraag nr. 95
van 6 mei 1993
van de heer R. VAN HOOLAND

“Beschermd Vlaanderen” — Correcties

In 1990 heeft de toen bevoegde minister een nuttig boek, “Beschermd Vlaanderen”, laten publiceren (158

blz.). Helaas werden talloze panden en erven opgenomen die geenszins beschermd waren ! Die vergissing kan zeer nadelige gevolgen hebben.

1. Werden ondertussen de correcties gedaan in een addendum of in een nieuwe publikatie, eventueel in voorbereiding ?
2. Wanneer mag de tweede uitgave verwacht worden ? In 1990 werd die “snel wenselijk” geacht.
3. Hoeveel wettelijke beschermingen telt Vlaanderen nu, opgesplitst naar monumenten (monumentale gehelen en specifieke), stadsgezichten, dorpsgezichten en landschappen ?
4. Hoeveel wettelijke beschermingen zijn in Vlaanderen in voorbereiding, in welke fase van de procedure, naar soort object van bescherming ?
5. Wat is het grootste probleem dat men ervaart bij de beschermingen in Vlaanderen, naar soorten (object) van bescherming ?

Antwoord

1. Na de publikatie van het boek “Beschermd Vlaanderen” werden twee correcties ontvangen : één met betrekking tot een molen die intussen verdwenen was en één met betrekking tot een ondertussen gewijzigde benaming van een pand. Deze correcties waren niet van die aard om een nieuwe publikatie te verrechtvaardigen.
2. Een aangevulde lijst tot eind 1991 verscheen in 1992 als tweede deel van het “Monumenten- en Landschapszorg zakboekje”, uitgegeven door Kluwer . Een nieuwe uitgave is niet gepland.
3. Met betrekking tot het aantal beschermingen zijn volgende gegevens beschikbaar (stand van zaken eind 1992) :
 - monumenten : 4.674 ;
 - stads- en dorpsgezichten : 707 ;
 - landschappen : 585.
4. Er zijn momenteel 498 dossiers in procedure.
5. Het voornaamste probleem bij de bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten is de lange en ingewikkelde procedure. Het grootste probleem bij de bescherming van landschappen is de verificatie van de eigendomstoestand. Hiertoe zijn ondertussen de nodige decretale initiatieven getroffen.

Vraag nr. 97
van 10 mei 1993
van de heer F. VERMEIREN

De Lijn — Verminderde tarieven voor bejaarden en minderbedeelden

Voor vele bejaarden en minder bemiddelden blijkt het openbaar vervoer minder en minder binnen hun mogelijkheden te liggen hoewel ze hierop aangewezen zijn voor hun verplaatsingen. Dit geldt in het bijzonder voor verplaatsingen die binnen een en dezelfde fusiegemeente gesitueerd zijn. Voor één enkele rit van minder dan 3 km — wat courant is in een fusiegemeente —

rekent De Lijn liefst 70 frank aan. Dit is onder meer het geval voor het traject Sint-Stevens-Woluwe (kruising met Woluwedal) tot het Kerkplein in Zaventem.

Het alternatief, namelijk het gebruik van de fiets, is wegens de zeer drukke verbindingswegen niet aan te raden, vooral niet aan bejaarden.

Daarom vernam ik graag :

1. waarom de busmaatschappij De Lijn binnen een en dezelfde fusiegemeente geen vaste, lagere tarieven aanreken ;
2. waarom bejaarden niet in aanmerking kunnen komen voor verminderde tarieven wanneer zij zich binnen hun eigen gemeente willen verplaatsen ;
3. van welke voordelen bejaarden en minder bemiddelden thans voor hun verplaatsingen met het openbaar vervoer kunnen genieten.

rtwoord

1. Het zonetarief werd in 1985 ingevoerd over heel België en is gebaseerd op de volgende principes :

- een zone heeft in principe een doorsnede van 4,5 km ;
- het theoretisch raster van zones (zeshoeken) werd aangepast om rekening te houden met de bestaande stadstarieven (onder meer Brussel), gemeentegrenzen (voor de fusies), de reisweg van de bestaande bus- en tramlijnen en invloed op de prijs van de bestaande verplaatsingsstromen van reizigers.

Het toepassen van een eenheidstarief voor één en dezelfde fusiegemeente zou inhouden dat voor zeer grote fusies (in oppervlakte) zoals Antwerpen, Gent, Diksmuide, enzovoort, hetzelfde tarief zou worden betaald voor verplaatsingen van 3 km, als voor verplaatsingen van 30 km en meer (bijvoorbeeld van Hoboken naar Zandvliet). Dit tarief zou derhalve geen enkele relatie meer hebben met de afstand of de kostprijs. Het toepassen van een eenheidsprijs leidt tot :

- ofwel gevoelige daling van de vervoerontvangsten ;
 - ofwel gevoelige stijging van het tarief voor korte afstanden.
2. De Lijn heeft voor de stadsgebieden een 60+ abonnement die een korting inhoudt van +/- 10 percent ten opzichte van het normale tarief. De gemeenten kunnen trouwens de verplaatsingen van hun inwoners met het openbaar vervoer op het grondgebied van de gemeente financieel ondersteunen.

Talrijke gemeenten kopen kaarten aan normaal tarief bij De Lijn die zij dan aan een lagere prijs doorverkopen (Antwerpen, Gent, St. -Niklaas, Brasschaat enzovoort). De gemeente Zaventem zou hetzelfde principe kunnen toepassen. Vanaf 1 februari 1993 betaalt Leuven voor haar stadspersoneel stadsabbonnementen.

3. Bejaarden en minder bemiddelden kunnen van diverse voordelen genieten :

- het stadsabonnement 60+ in alle stadsgebieden van De Lijn (Antwerpen, Gent, Brugge, Oostende, Roeselare, Menen, Kortrijk, St.-Niklaas, Aalst, Mechelen, Turnhout, Leuven, Tienen, Hasselt en Genk) en voor het stadsgebied Brussel. Dit wordt toegekend aan alle personen ouder dan 60 jaar.
- de vermindering voor WIGW's (weduwen, invaliden, gepensioneerden en wezen) : het betreft gepensioneerden waarvan het totaal bedrag van de jaarlijkse bruto-inkomens van hun gezin, aan te geven bij het bestuur van de directe belastingen, het wettelijk vastgestelde en geïndexeerde maximumbedrag niet overschrijdt.

De voorgeschreven reductiekaart wordt afgeleverd door de NMBS voor een periode van 6 jaar aan de gepensioneerden. Deze reductiekaart geeft recht tot het gebruik van een Z-kaart vermindering.

Vraag nr. 99 van 18 mei 1993 van de heer L. BARBE

Beschermde station van Zandbergen (Geraardsbergen) — Bestemming

Het station van Zandbergen is als één van de weinig overblijvende gebouwen van de voormalige spoorlijn Dender en Waas bijzonder waardevol (architect J.P. Cluysenaar). Samen met de wachterswoning is het station sinds 19 juni 1991 beschermd als monument en dorpsgezicht. Vanaf 23 mei 1992 werd echter de loketfunctie van het station opgeheven, zodat het station vanaf die datum zijn functie verloren heeft. Om de toekomst van dit monument en dorpsgezicht te garanderen, is het uiteraard bijzonder belangrijk dat het station een nieuwe functie krijgt.

Kan de minister mij meedelen welke maatregelen hij genomen heeft opdat het station van Zandbergen een nieuwe functie krijgt en dit monument en dorpsgezicht bewaard blijft ?

Antwoord

Het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten bevat geen bepalingen omtrent de functionele bestemming of herbestemming van beschermde goederen. Ik kan dus dienaangaande geen dringende maatregelen opleggen. De eigenaar of vruchtgebruiker, in casu de NMBS, blijft derhalve ten volle bevoegd om de bestemming of herbestemming te bepalen.

Verder bepaalt het decreet in artikel 11 paragraaf 1 : "De eigenaars en vruchtgebruikers van een beschermd monument of van een in een beschermd stads- of dorpsgezicht gelegen onroerend goed, zijn ertoe gehouden, door de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken, het in goede staat te behouden en het niet te ontsieren, te beschadigen of te vernielen."

Het station van Zandbergen moet dus als beschermd monument in goede staat bewaard blijven ongeacht de bestemming of het ontbreken daarvan.

Vraag nr. 104
van 3 juni 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Zending naar China

Het is enigszins verwonderlijk dat de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel (VDBH) van 4 tot 13 juni een zending naar China organiseert, zo vlak na de zending die de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel (BDBH) in de loop van de maand mei organiseerde. Ik meen overigens dat de zending van de BDBH aanvankelijk ook maar voor het najaar was gepland. Blijkbaar is men daar dus van idee veranderd.

Kan de minister mij meedelen of de VDBH werd geraadpleegd omtrent die wijziging van de agenda ?

Werden er vanwege de VDBH desgevallend bezwaren geopperd tegen die gang van zaken ?

Meent de minister dat het desgevallend nog zin heeft om te trachten een actieprogramma op te stellen in wederzijds overleg ?

Antwoord

Het is inderdaad juist dat veranderingen werden aangebracht aan het oorspronkelijke actieplan en dat deze veranderingen de afgesproken planning hebben doorkruist. Op de ingediende bezwaren werd gereageerd met argumenten inzake diplomatieke betrekkingen tussen de Volksrepubliek en Brussel.

Tot het overleg inzake een gemeenschappelijk actieprogramma worden wij door de wet verplicht. Ook het voorstel van bijzondere wet voorziet deze verplichting met name in de memorie van toelichting (punt 3 paragraaf 4).

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 55
van 2 juni 1993
van mevrouw M. VOGELS

Centra voor residentiële opvang van jongvolwassenen — Uitvoeringsbesluit en personeelsformatie

Op 31 december 1992 liep de reglementering (besluit van de Vlaamse Executieve van 10 juli 1991) en dus ook de erkenning van alle Vlaamse centra voor residentiële opvang van jongvolwassenen ten einde. Tot op heden werd niet voorzien in een nieuw besluit van de Vlaamse Executieve.

Alle centra zetten intussen de opvang en begeleiding van de jongeren voort in de grootste onzekerheid. Bovendien vereist de complexe problematiek van de jongeren een 24 uren-permanentie, die overigens ook wettelijk verplicht is. De oude reglementering voorziet echter maar in een personeelsformatie van 4 hulpverleners. Hierdoor kunnen de arbeidsrechtelijk ke verplichtingen ten aanzien van het personeel en de overheid onmogelijk nageleefd worden. Verschillende centra voor residentiële opvang vroegen in dit licht om een uitbreiding van de personeelsformatie. Ook die aanvragen bleven tot nu toe onbeantwoord.

1. Wanneer zal de rechtsonzekerheid van de centra voor residentiële opvang van jongvolwassenen verholpen worden ? Wanneer zal er dus een nieuw besluit worden gepubliceerd ?
2. Waarom kregen de centra die een betere personeelsformatie vroegen, geen antwoord op hun vraag ?

Antwoord

Het ontwerp van besluit houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van de centra voor residentiële opvang van jongvolwassenen zal eerstdaags aan de Vlaamse Executieve ter goedkeuring worden voorgelegd. Dit ontwerp van besluit wijzigt het besluit van de Vlaamse Executieve van 10 juli 1991 dat ophield uitwerking te hebben op 31 december 1992.

Wat de tweede vraag betreft, kan ik het lid meedelen dat ik de opvangcapaciteit van 9 centra tegelijkertijd uitbreid van 10 tot 12 plaatsen, waardoor het aantal hulpverleners van deze centra van 3 op 4 wordt gebracht.

Aangezien de huidige reglementering inderdaad slechts voorziet in maximaal 4 hulpverleners voor een centrum met een capaciteit van 12 of meer opvangplaatsen, zal een eventuele reglementaire uitbreiding van de personeelsformatie dan ook moeten worden overwogen in het kader van de discussies over de uitvoeringsbesluiten bij het decreet betreffende het algemeen welzijnswerk, die momenteel worden gevoerd. Alle centra ontvangen een antwoord in die zin.

Vraag nr. 56
van 2 juni 1993
van de heer M. OLIVIER

Vlaams Fonds — Toewijzing tewerkstelling in beschermde werkplaatsen

Mindervaliden die tewerkgesteld zijn op de open arbeidsmarkt, zijn de eerste en de meest kwetsbare slachtoffers van de werkloosheid in tijden van recessie.

Het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap ondersteunt en stimuleert de tewerkstelling van gehandicapten door tegemoetkomingen aan de werkgevers, in de vorm van loonkostsubsidies of door terugbetaling van de meerkosten van een aanpassing van de arbeidspost.

Op grond van het verslag van de provinciale evaluatiecommissie die oordeelt over de aard van de handicap,

bepaalt het Vlaams Fonds of een tewerkstelling in een beschermde werkplaats aangewezen is en of de gehandicapte geïntegreerd kan worden in het normale arbeidscircuit.

Er zijn gevallen bekend waarbij het Vlaams Fonds, voor personen met nochtans een zeer zware handicap, een tewerkstelling in een beschermde werkplaats afwijst en enkel tewerkstellingsbevorderende maatregelen voor de gewone arbeidsmarkt voorstelt.

1. Op welke gronden wordt de beslissing tot tewerkstelling van de gehandicapte, respectievelijk in een beschermde werkplaats en op de gewone arbeidsmarkt, genomen ?
2. Aan welke specifieke voorwaarden moet er voldaan worden om te beslissen tot tewerkstelling van de gehandicapte in een beschermde werkplaats ?

Antwoord

De provinciale evaluatiecommissies van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap beslissen op grond van een door een extern team van deskundigen opgesteld multidisciplinair verslag over de zorgtoewijzing aan de personen met een handicap die een aanvraag tot het Vlaams Fonds richten. Wat de tewerkstellingsmaatregelen betreft, kan het Vlaams Fonds tegemoetkomingen verlenen voor tewerkstelling op de beschutte of op de gewone arbeidsmarkt. De ernst van de handicap van de aanvrager is op zich niet het uitgangspunt bij het bepalen van deze oriëntering, maar wel de mate van beperkingen en mogelijkheden op het vlak van arbeidsvaardigheden.

Handicap moet immers begrepen worden als een sociale benadeling. Benadelingen die een adequate rolvervulling op maatschappelijk gebied bemoeilijken of onmogelijk maken. Handicap is bijgevolg ook relatief en afhankelijk van de situatie.

De provinciale evaluatiecommissies beslissen dan ook op basis van een individueel multidisciplinair verslag en niet op basis van voorafbepaalde, afgelijnde criteria.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)

I. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING

VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 82
van 1 juni 1993
van de heer M. OLIVIER

Hervorming der instellingen — Door de Vlaamse Raad goed te keuren verdragen en akkoorden

Naar verluidt heeft de Vlaamse regering sommige van

de door de Vlaamse Raad, overeenkomstig artikel 16 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, goed te keuren verdragen en akkoorden nog niet ingediend.

Kan de minister-president mij dan ook voor alle duidelijkheid meedelen :

1. hoeveel en welke door de Vlaamse Raad goed te keuren verdragen en akkoorden tijdens deze zittingsperiode door de federale regering aan de Vlaamse regering werden overgezonden ;
2. hoeveel en welke door de Vlaamse Raad goed te keuren verdragen en akkoorden tijdens dezelfde zittingsperiode door de Vlaamse regering bij de Vlaamse Raad werden ingediend ;
3. in voorkomend geval, hoeveel en welke door de Vlaamse Raad goed te keuren verdragen en akkoorden tijdens deze zittingsperiode door de Vlaamse regering bij de Vlaamse Raad nog niet werden ingediend en om welke redenen dit nog niet zou zijn gebeurd ?

Vraag nr. 83
van 1 juni 1993
van de heer L. DIERICKX

Economie — Nota van kabinetsmedewerker over machtspositie Franstalig kapitaal

In L'Echo van 21 april 1993 wordt in een artikel "Capitaux Franco-Wallons indésirables en Flandre" melding gemaakt van een nota opgesteld door de medewerker van de minister-president, Chris Rogiers, betreffende de machtspositie van Franstalige kapitalen (capitaux francophones). Er is in het artikel sprake van een minderwaardigheidscomplex dat nog steeds aanwezig zou zijn in de Vlaamse regering en van een politiek die ertoe strekt het separatisme in de hand te werken.

1. Werd deze nota inderdaad naar een aantal Vlaamse bedrijven verstuurd ? Naar hoeveel bedrijven ?
2. Kunnen de leden van de Vlaamse Raad een afschrift ontvangen van die nota ?
3. Hoe staat de Vlaamse Raad tegenover de kritieken geformuleerd in de L'Echo van woensdag 21 april 1993 ?

Vraag nr. 85
van 3 juni 1993
van de heer M. CAPOEN

Aluminiumscheepsbouw — Overheidssteun

Door toepassing van nieuwe technieken, meer bepaald de aanwending van aluminium, ontstaat een nieuwe markt voor de scheepsbouw. Onderzoek en ervaring hebben aangetoond dat vaartuigen in aluminium voor de Vlaamse zeevisserij een aantal interessante bedrijfs-economische voordelen kunnen bieden.

Er is vooreerst de besparing op het brandstofverbruik. Een aluminiumtreiler met een lengte van 24 m en een motor van 300 pk, zal naar schatting 600 tot 800 liter

gasolie per 24 uur verbruiken. Dat is 30 tot 40 percent minder dan een klassieke stalen treiler.

Er is ten tweede de besparing op onderhoudskosten, voor een klassiek vaartuig gemiddeld 6 à 8 percent van de nieuwbouwkosten per jaar. Voor een vaartuig van 300 pk loopt die onderhoudskost op tot 2,4 à 3,6 miljoen frank per jaar, voor een vaartuig van 1200 pk tot 6 à 8 miljoen. Bij aluminiumschepen kan de besparing op het onderhoud van de romp 2 percent bedragen, dat is 0,8 tot 1,2 miljoen frank per jaar.

Een derde voordeel is de hogere snelheid van de aluminiumschepen : dergelijk schip van 300 pk kan een vaarsnelheid van 27 tot 36 km/h halen, evenwaardige stalen schepen slechts 13 tot 16 km/h. Door de hogere snelheden kan men de (voor de Vlaamse vissers meestal vanaf gelegen) visgronden sneller bereiken, het aantal effectieve visdagen vergroten, alsook het rendement. In direct verband daarmee staat het voordeel van kortere zeezeizen, een betere sociale werksfeer, en aanvoer van nog versere vis in de Vlaamse havens.

Ten slotte is er de positieve impact op het milieu wegens de afwezigheid van toxische stoffen op de romp van aluminiumschepen.

1. Zijn er bij de diensten van de minister dossiers hangende voor ondersteuning van de bouw van aluminiumschepen ? Hoeveel ? Over welke projecten gaat het ?
2. Zijn er dossiers hangende voor ondersteuning van bedrijfseenheden die deze nieuwe technieken zouden aanwenden ? Over welke projecten gaat het ?
3. Hoe kan de minister vanuit zijn beleid inspelen op de zeer duidelijke voordelen die de aluminiumschepen bieden ? Welke initiatieven heeft de minister daaromtrent al genomen ?

Vraag nr. 87
van 3 juni 1993
van de heer H. SUYKERBUYK

Logistiek Park Zandvliet — Europese steun

Als minister Kelchtermans voor het logistiek park in Zandvliet (Antwerpen) het licht op groen zet, betekent dit dat het om een grensoverschrijdend (dus Interreg-)project gaat, dat hoe dan ook samen met een Nederlandse instelling of openbaar orgaan zal moeten worden uitgevoerd. Met andere woorden zal, als de toestemming wordt gegeven om het logistiek park te starten, een aanvraag via Igres worden ingediend om Europese steunmiddelen te krijgen ? Zo ja, bestaat daarover met Nederland overeenstemming ? Met welke Nederlandse instantie ?

Vraag nr. 88
van 4 juni 1993
van de heer G. VERMASSEN

Reconversie Limburg — Vermindering ordonnanceringkredieten

Ik stel vast dat de Vlaamse Executieve in zijn begro-

tingswijze aan de Vlaamse Raad voorstelt de ordonnanceringkredieten voor de reconversie Limburg met circa 240 miljoen te verminderen. Weliswaar zullen de vastleggingskredieten blijven wat ze zijn, wat betekent dat de Executieve alsnog principieel bereid is de aanvankelijk aangegane engagementen na te komen.

De vermindering van de ordonnanceringkredieten verontrust me echter, in die zin dat dit betekent dat er klaarblijkelijk minder dossiers ter goedkeuring aan de Executieve worden voorgelegd. Met andere woorden, de reconversie-inspanningen in Limburg zijn blijkbaar een beetje stilgevallen.

Dit valt ten eerste te betreuren, gelet op de economische situatie van onze provincie en gelet op de daaruit voortvloeiende desastreuze werkloosheidscijfers. Het is nu zeker niet het moment om de reconversie-teugels te vieren. Bovendien kan ik me voorstellen dat wanneer de ordonnanceringkredieten ten gevolge van het ontbreken van reconversiedossiers in de toekomst verder zullen moeten worden verminderd, er ongetwijfeld een moment zal komen dat ook de vastleggingskredieten onder druk zullen komen te staan.

Alle politieke, economische en sociale krachten dienen, mijns inziens, dan ook alle zeilen bij te zetten om de aan Limburg toegezegde budgetten op een zinvolle manier te besteden. Derhalve lijkt het me raadzaam dat de Permanente Werkgroep Limburg en andere reconversiestructuren onverdroten hun inspanningen voortzetten.

Mag ik trouwens van de minister-president de precieze reden vernemen van het niet-besteden van de geplande middelen ?

Worden er inderdaad minder dossiers ingediend ? Zo ja, waarom ?

Wanneer kwam voor het laatst de Permanente Werkgroep Limburg samen ?

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 297
van 3 juni 1993
van de heer J. VAN HECKE

Stationsstraat in Gavere-Asper — Herstellingswerken

De staat van het wegdek in de Stationsstraat in Gavere-Asper laat veel te wensen over. Het gaat hier over een zeer drukke verbindingsweg tussen Gavere en de Oudenaardsesteenweg in Asper. Uit snelheidsmetingen van politie en rijkswacht blijkt dat de snelheid van vracht- en personenwagens er zeer hoog ligt, ondanks het feit dat men door een bebouwde kom rijdt.

Graag had ik vernomen in hoeverre de herstellingswerken (met aanleg van een riolering) voor die straat werden opgenomen in het prioritaire programma van het departement. Is het — in voorkomend geval — de bedoeling een fietspad aan te leggen ? Wordt er over-

wogen een rotonde aan te leggen ter hoogte van het kruispunt Stationsstraat-Luxemburgstraat dat als in- en uitweg van drie nieuwe wijken fungeert ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 124
van 3 juni 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-radionieuws — Voorwaardelijke schorsing VB-leden uit Vlaamse Raad

Op maandag 24 mei 1993 vond de voorzitter van de Vlaamse Raad het nodig de collega's Annemans en Dewinter voorwaardelijk voor drie vergaderingen van het Vlaams parlement uit te sluiten. Zijn lezing kwam in de nieuwsuitzendingen van de BRTN-radio van 18 tot 19 uur ruim aan bod. Hij werd zelf geïnterviewd. De openbare omroep vond het echter niet nodig enige aandacht te wijden aan de reactie van het Vlaams Blok. Van de persmededeling van deze partij werd dan ook in de nieuwsuitzendingen geen melding gemaakt.

Is de minister van mening dat deze werkwijze overeenstemt met de politieke neutraliteit waaraan de BRTN zich zou moeten houden ?

Vraag nr. 125
van 3 juni 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN — Aandacht voor christelijke feestdagen

Uit het antwoord van mijn vraag nummer 85 van 4 maart 1993 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 11 van 19 april 1993, blz. 603) blijkt dat het begin van de ramadan volgens de geldende journalistiekriteria voldoende nieuwswaarde had om er in het radio- en TV-nieuws over te berichten. Gelet op de maatschappelijke relevantie van de ramadan werd er ook op andere informatieve programma's van de BRTN aandacht aan besteed (De zevende Dag, Couleur Locale, De Brug enzovoort). In die mate zelfs dat het voor de minister ondoenbaar is exact op te geven hoeveel minuten en seconden er in de BRTN-uitzendingen aan de ramadan werden besteed.

Ondertussen zijn de voor de christenen ook zeer belangrijke feesten van Pasen, Hemelvaart en Pinksteren achter de rug. Graag vernam ik of de BRTN in haar nieuwsuitzendingen of informatieve uitzendingen hier aandacht aan besteed heeft en in welke mate.

Ook had ik graag vernomen of de openbare omroep het nodig geacht heeft in de bijzondere programma's voor islamitische vreemdelingen de nodige uitleg over deze christelijke godsdienstige feesten te verschaffen.

Vraag nr. 126
van 3 juni 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Studio Brussel — Opdracht

In zijn antwoord op mijn vraag nummer 100 van 25

maart 1993 omtrent Studio Brussel deelt te minister mij mee dat Studio 1 sedert 1987 de nationale pop- en rockzender is en niet meer alleen de radio van de Brusselse Vlaming.

Wat dit laatste betreft had ik graag van de minister vernomen welke de specifieke taken zijn die Studio Brussel opgelegd kreeg en welke specifieke opdrachten in dit raam vervuld worden.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 105
van 3 juni 1993
van de heer M. CAPOEN

Vlaams Tram Centrum in De Haan — Overheidssteun van Gemeenschap

Het Vlaamse Gewest, bevoegd voor het openbaar vervoer, kreeg ook het beheer over het historisch patrimonium van de vervoerssector, met de daaraan verbonden verplichtingen. Dat patrimonium is ook alles wat verband houdt met de geschiedenis en de evolutie van de tram.

Het Vlaamse Gewest mag terecht trots zijn op wat in het verleden werd gerealiseerd op het vlak van mobiliteit. Die realisaties hebben onmiskenbaar bijgedragen tot de ontplooiing en de economische bloei van Vlaanderen. De tram speelde daarbij een belangrijke rol.

Wat geldt voor Vlaanderen, geldt relatief vergelijkbaar ook voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en voor Wallonië. In Brussel is er een trammuseum in de vroegere stelplaats van Woluwe. Wallonië zal weldra zijn trammuseum hebben in Thuin, terwijl in dat gewest eveneens speciale tramlijnen bestaan waar uitsluitend met historisch materiaal gereden wordt.

Helaas is er in Vlaanderen geen enkel vergelijkbaar initiatief. Wel zijn er kleine, statische musea in Edegem en in Schepdaal. Het aantal bezoekers ligt er evenwel zeer laag: respectievelijk 10.000 en 2.500 gedurende de voorbije jaren. Het is duidelijk dat beide tentoonstellingen geen uitstraling hebben voor het grote publiek en dat aldus de intentie om de boeiende Vlaamse tramgeschiedenis bekend te maken bij generaties Vlamingen, niet gerealiseerd wordt.

Nochtans leeft het idee om in Vlaanderen een volwaardig trammuseum uit te bouwen, meer bepaald aan de kust in de gemeente De Haan. Niet alleen is de toeristische ontwikkeling van de kust en het ontstaan van de diverse badplaatsen zeer nauw met de kusttram verbonden. De Tram maakte de Kust, zo luidt de titel van het in 1985 door Raymond Vancraeynest geschreven boek naar aanleiding van het eeuwfeest van de kusttram. Als er ooit een Vlaams Trammuseum komt, dan is men moreel verplicht dit museum aan de kust, in De Haan uit te bouwen.

De Haan heeft zijn bekendheid voor een groot stuk te danken aan de tramhalte De Haan-aan-zee, gebouwd in 1903. In de zeventiger jaren heeft het gemeentebestuur dat beroemd geworden tramstation aangekocht, toen de NMBS enkel interesse had om het af te breken. Sinds die aankoop vindt elk jaar op de eerste zaterdag van augustus in De Haan het grote volksfeest Trammelands plaats, één van de belangrijkste festiviteiten aan de kust in de zomer. Dan wordt er ook met historische tramstellen gereden.

Het gemeentebestuur van De Haan wil tot de realisatie van een echt Vlaams Tram Centrum overgaan. In de gemeentebegroting is daartoe een bedrag van 17 miljoen frank ingeschreven. Als geschikte plaats is geselecteerd voor de wijk Vosseslag, langs de Kennedylaan.

De initiatiefnemers, waaronder ook de v.z.w. Transport Toerisme Ontspanning Noordzee, willen een veelzijdig museum, levend, recreatief en educatief : historisch rollend materiaal dat ook rijdt, oude spoor- en tramwegconstructies, simulatoren, film- en fotomateriaal, de betekenis van de tram voor mens en maatschappij, kortom alles wat met de exploitatie van de tramlijnen te maken had (en heeft). Bijzondere aandacht zou ook geschonken worden aan de figuur van

Karel Vandepoele uit Lichtervelde die in 1883 de trolleydraad bedacht, wat meteen de doorbraak van de elektrische tram betekende. Karel Vandepoele heeft zijn standbeeld in het Amerikaanse Boston, maar in eigen land is hij, onterecht, nauwelijks bekend.

De minister keurt jaarlijks een programma goed dat betrekking heeft op onder meer de restauratie van historisch materiaal en het uitvoeren en coördineren van studies hierover. Ook is financiering van projecten mogelijk in de vorm van kapitaalssubsidies.

1. Is de Vlaamse Vervoersmaatschappij De Lijn betrokken bij de plannen van het gemeentebestuur van De Haan om een Vlaams Tram Centrum op te richten. ? Welke contacten waren er dienaangaande ? Wat waren de resultaten van die contacten ?
2. Hoeveel investeerde de Vlaamse Gemeenschap de voorbije jaren in de restauratie van historisch tram-materiaal ? Over welk historisch rollend materiaal beschikt de Vlaamse Gemeenschap ?
3. Is de minister bereid op zijn begroting een bepaald bedrag in te schrijven voor de realisatie van Vlaams Tram Centrum in De Haan ? Welk bedrag ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
82	○ 01.06.1993	M. Olivier	<i>Hervorming der instellingen – Door de Vlaamse Raad goed te keuren verdragen en akkoorden</i>	904
83	○ 01.06.1993	L. Dierickx	<i>Economie – Nota van de kabinetsmedewerker over machtspositie Franstalig kapitaal</i>	904
85	○ 03.06.1993	M. Capoen	<i>Aluminiumscheepsbouw – Overheidssteun</i>	904
86	03.06.1993	L. Goutry	<i>Bouwplannen voor elektriciteitscentrale in Brugge – Raadpleging bevolking</i>	896
87	○ 03.06.1993	H. Suykerbuyk	<i>Logistiek Park Zandvliet – Europese steun</i>	905
88	○ 04.06.1993	G. Vermassen	<i>Reconversie Limburg – Vermindering ordonnanceringskredieten</i>	905
90	09.06.1993	J. De Roo	<i>Erkenning van het Meetjesland als doelstelling Sb-gebied – Initiatieven</i>	875
91	10.06.1993	M. Capoen	<i>Werkloosheid kust – Maatregelen</i>	875
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
195	01.06.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Milieubox in Wemmel – Tweetalige pamfletten</i>	876
196	02.06.1993	L. Barbé	<i>Dierlijk afval – Omzetting EG-richtlijn</i>	877
197	02.06.1993	L. Barbé	<i>Dierlijk afval – Studies</i>	877
198	02.06.1993	J. Caudron	<i>Milieubox in Herne – Nederlands- en Franstalige brochures</i>	878
199	02.06.1993	H. Brouns	<i>Verbrandingsoven in Houthalen – Aanpassingswerken</i>	879
200	07.06.1993	M. Aelvoet	<i>Waterzuiveringsstation in Dijlevlei – Ecologisch procédé</i>	879
201	07.06.1993	J. Geysels	<i>Belgonucleaire (Dessel) – Afvalwaters</i>	880
202	07.06.1993	J. Geysels	<i>Niet-nucleaire afvalstoffen FBFC (Dessel) – Afvalwaters</i>	881
203	08.06.1993	J. De Meyer	<i>Ruimingslib vervuilde waterlopen – Overschrijding Vlare-norm</i>	881
204	08.06.1993	R. Van Hooland	<i>Investeringsprogramma Aquafin Oost-Vlaanderen – Projecten</i>	882
205	08.06.1993	H. Van Dierden	<i>Reductie verkeersemisies – Doelstellingen en maatregelen</i>	882
206	09.06.1993	M. Van Peel	<i>Bodemverontreiniging op de Antwerpse Linkeroever – Onderzoek OVAM</i>	883
207	09.06.1993	J. De Roo	<i>Investeringsprogramma Aquafin regio Gent-Eeklo – Projecten</i>	883
208	09.06.1993	H. Suykerbuyk	<i>Benelux-natuurpark De Kalmthoutse Heide – Beheerscomité</i>	884
209	10.06.1993	M. Aelvoet	<i>Nieuw waterzuiveringsstation in Lokeren – Bespoediging werken</i>	884

210	10.06.1993	J. Geysels	<i>Sanering arseenstort in Bocholt — Vertraging</i>	885
211	10.06.1993	M. Olivier	<i>Sociale woningen provincie West- Vlaanderen — Gegevens</i>	885
212	10.06.1993	M. Olivier	<i>Bouw-, koop- en saneringspremies, huursubsidies en installatiepremies in arrondissement Kortrijk — Gegevens</i>	886
213	11.06.1993	J. Van Eetvelt	<i>Beschermde vogels — Onder controle houden van populatie</i>	887
215	16.06.1993	H. Lauwers	<i>Sociale huisvestingsmaatschappijen — Regeringscommissarissen</i>	887
224	23.06.1993	F. Van den Eynde	<i>Departement — Personeel</i>	888

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

139	02.02.1993	F. Dewinter	<i>Kanaal Oelegem-Zandvliet — Werkgroep</i>	896
192	16.03.1993	A. De Boeck	<i>Vervuild slib in Zemst — Vergunningen en aanwending</i>	897
239	23.04.1993	F. Ghesquière	<i>Bouw nieuwe Rattevallebrug in Middelkerke — Planning</i>	897
243	26.04.1993	R. Van Hooland	<i>Autowegen — Verlichting</i>	898
259	05.05.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Wegborden met grensaanduiding Vlaanderen — Beschadiging of verdwijning</i>	899
264	07.05.1993	L. Barbé	<i>Voorlopige markeringen bij wegenwerken — Inefficiëntie</i>	899
291	27.05.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>N 282 — Herstellingswerken</i>	900
292	01.06.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gemeente Linkebeek — Vlag</i>	888
295	01.06.1993	H. Olaerts	<i>Wegentelefoon — Publiciteitscampagne</i>	888
297	0 03.06.1993	J. Van Hecke	<i>Stationsstraat in Gavere-Asper — Herstellingswerken</i>	905
302	09.06.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Aanleg van transferia in Brusselse rand — Verstedelijking</i>	889
310	16.06.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Nieuw spoorwegstation in Liedekerke — Omstreden vestigingsplaats</i>	889
317	23.06.1993	F. Van den Eynde	<i>Departement — Personeel</i>	890

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

124	o	03.06.1993	F. Van den Eynde	<i>BRTN-radionieuws — Voorwaardelijke schorsing VB-leden uit Vlaamse Raad</i>	906
125	o	03.06.1993	F. Van den Eynde	<i>BRTN — Aandacht voor christelijke feestdagen</i>	906
126	o	03.06.1993	F. Van den Eynde	<i>Studio Brussel — Opdracht</i>	906

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

183	10.06.1993	M. Olivier	<i>Secundair onderwijs — Aantal aanvragen voor studietoelagen</i>	890
184	10.06.1993	M. Olivier	<i>Secundair technisch en beroepsonderwijs — Evolutie schoolbevolking en herwaardering TSO</i>	890
185	10.06.1993	M. Olivier	<i>Sociale toelagen aan universiteiten — Bedrag en criteria</i>	891
186	10.06.1993	J. Eeman	<i>Onderwijzend personeel — Samenstelling van pensioendossier</i>	892
187	16.06.1993	F. Van den Eynde	<i>Gemeentescholen — Toenemend leerlingenaantal in landelijke gebieden</i>	892

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

91	30.04.1993	M. Aelvoet	<i>Predikherenkerk in Leuven — Schade bij restauratiewerken</i>	900	
95	06.05.1993	R. Van Hooland	<i>“Beschermd Vlaanderen” — Correcties</i>	901	
97	10.05.1993	F. Vermeiren	<i>De Lijn — Verminderde tarieven voor bejaarden en minderbedeelden</i>	901	
99	18.05.1993	L. Barbé	<i>Beschermd station van Zandbergen (Geraardsbergen) — Bestemming</i>	902	
104	03.06.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Zending naar China</i>	903	
105	0	03.06.1993	M. Capoen	<i>Vlaams Tram Centrum in De Haan — Overheidssteun van Gemeenschap</i>	906
107	08.06.1993	H. Van Dierden	<i>Luchthaven van Deurne — Nachtelijk vervoer Antwerpsupporters</i>	893	

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

42	07.06.1993	L. Barbé	<i>Elektromagnetische pollutie — Wetenschappelijk onderzoek</i>	893
43	23.06.1993	F. Van den Eynde	<i>Departement — Personeel</i>	894

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

55	02.06.1993	M. Vogels	<i>Centra voor residentiële opvang van jongvolwassenen — Uitvoeringsbesluit en personeelsformatie</i>	903
56	02.06.1993	M. Olivier	<i>Vlaams Fonds — Toewijzing tewerkstelling in beschermde werkplaatsen</i>	903
57	08.06.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Centrum voor residentieel welzijnswerk — Erkenning en subsidiëring</i>	894
58	08.06.1993	R. Van Hooland	<i>Rusthuizen en serviceflats in Oost-Vlaanderen — Aanvragen</i>	894
59	08.06.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kind en Gezin — Subsidies voor kinderopvang</i>	895
60	09.06.1993	P. Chevalier	<i>Seniorenbeleid — Initiatieven en resultaten</i>	895
68	23.06.1993	F. Van den Eynde	<i>Departement — Personeel</i>	896